

SAKSPAPIR

Saksnr	Utval	Type	Dato
112/17	Plan- og miljøutvalet	PS	18.10.2017
090/17	Kommunestyret	PS	02.11.2017

Saksbehandlar	ArkivsakID
Christian H. Reinshol	16/2379

2. gangs handsaming av reguleringsplan Langøy-Ospeneset akvakulturområde, plan-id 1263-201606

Vedlegg :

Følgjebrev- revisjon av plandokumentPlanomtale. 01.06.2017. Rev. 11.09.2017_merka endringFøresegner. 01.06.2017, rev. 11.09.2017_merka endringPlankart 2 av 2, 1263_201606Plankart 1 av 2, 1263_201606Vedlegg 1. Planprogram. VedtekeVedlegg 2. IllustrasjonarVedlegg 3. Rådgivende Biologer. Marint naturmangfald og naturressursarVedlegg 4. Sweco. Støyfaglig vurdering Langøy og Ospeneset, akvakulturVedlegg 5. Tilleggsnotat angående marin reguleringsplan for Langøy-OspenesetMerknadshandsaming. 13.09.2017Høyringsuttale - 1. gangs høyring - Reguleringsplan Langøy - Ospeneset akvakulturområde, Lindås kommuneFiskeanlegg OspenesetInnspel til høyring Langøy og OspenesetInnspel til Langøy-Ospeneset akvakulturområdeKlage på utviding av oppdrettsanlegga Langøy-OspenesetHøyringsuttale - Langøy - OspenesetHøyringsuttalelse - Langøy-Ospeneset akvakulturområdeFråsegn - Høyring og offentleg ettersyn av detaljregulering for Langøy-Ospeneset akvakulturområde - Lindås kommune.pdfFråsegn til 1. gangs høyring og offentleg ettersyn for Langøy-Ospeneset akvakulturområde, plan-id 1263-201606 - Lindås kommune - Hordaland fylkeUttale til Lindås kommune Hordaland - Kunngjøring 1. gangs høyring og offentleg ettersyn for Langøy-Ospeneset akvakulturområde (L)(2133045)(1).pdfHøyringsuttale - Langøy - Ospeneset akvakulturområdeMerknad reguleringsplan Ospeneset - LangøyScanna referat fra styremøte GRLAG 001Uttale vedk 1.gongs høyring og offentleg ettersyn - planID 1263-201606Gjeld offentleg ettersyn av detaljreguleringsplan for Langøy - Ospeneset akvakulturområde - Planid 1263-201606 - Lindås kommuneUttale - Offentleg ettersyn - Lindås - Langøy Ospeneset akvakulturområde - DetaljreguleringMerknader til planframlegg - Langøy-Ospeneset akvakulturområde - plan-id 1263-201606Merknader til reguleringsplan Langøy-Ospeneset

Rådmannen sitt framlegg til vedtak

I medhald av plan- og bygningslova § 12-12, vedtek kommunestyret å godkjenne reguleringsplan for Langøy-Ospeneset akvakulturområde, plan-id 1263-201606, på følgjande vilkår:

1. Føresegner datert 11.09.2017 og plankarta datert 01.06.2017 vert lagt til grunn.
2. Før reguleringsplanen vert kunngjort godkjent, skal feilfritt plankart ligge føre i

gjeldande SOSI-standard for Lindås kommune.

.....

Lindås kommune ønskjer ikkje at utviding av arealet skal leggjast til grunn for auke i biomassen innanfor det regulerte området. Når ein samla akvakulturplan for Fensfjordbassenget i Lindås og Masfjorden eller ein samla plan for eit større område ligg føre, må denne leggjast til grunn for vidare planlegging.

Plan- og miljøutvalet - 112/17

PM - behandling:

Rådmannen sitt framlegg vart samrøystes vedteke.

Framlegg frå Krf og Ap v/S. Hauge-Ap: Tilleggspkt. til rådmannen sitt framlegg:

Areal utvidelsen kan ikkje være bakgrunn for auka biomassen i regulert areal. Eventuelt auka biomasse må sjåast i samanheng med ein samla akvakulturplan for «Fensfjordbassenget» i Lindås og Masfjorden eller samla plan for eit større område.

Framlegget vart vedteke mot 4 røyster (Frp, H)

PM - vedtak:

Innstilling i Plan- og miljøutvalet -18.10.2017:

I medhald av plan- og bygningslova § 12-12, vedtek kommunestyret å godkjenne reguleringsplan for Langøy-Ospeneset akvakulturområde, plan-id 1263-201606, på følgjande vilkår:

1. Føresegner datert 11.09.2017 og plankarta datert 01.06.2017 vert lagt til grunn.
2. Før reguleringsplanen vert kunngjort godkjent, skal feilfritt plankart ligge føre i gjeldande SOSI-standard for Lindås kommune.
3. Areal utvidelsen kan ikkje være bakgrunn for auka biomassen i regulert areal. Eventuelt auka biomasse må sjåast i samanheng med ein samla akvakulturplan for «Fensfjordbassenget» i Lindås og Masfjorden eller samla plan for eit større område.

Kommunestyret - 090/17

KO - behandling:

Innstilling i Plan- og miljøutvalet -18.10.2017:

I medhald av plan- og bygningslova § 12-12, vedtek kommunestyret å godkjenne reguleringsplan for Langøy-Ospeneset akvakulturområde, plan-id 1263-201606, på følgjande vilkår:

1. Føresegner datert 11.09.2017 og plankarta datert 01.06.2017 vert lagt til grunn.
2. Før reguleringsplanen vert kunngjort godkjent, skal feilfritt plankart ligge føre i

gjeldande SOSI-standard for Lindås kommune.

3. Areal utvidelsen kan ikkje være bakgrunn for auka biomassen i regulert areal. Eventuelt auka biomasse må sjåast i samanheng med ein samla akvakulturplan for «Fensfjordbassenget» i Lindås og Masfjorden eller samla plan for eit større område.

Innstillinga frå plan- og miljøutvalet tom punkt 2 vart samrøystes vedteke.

Framlegg frå S.Kjeka-Krf:

Lindås kommune ønskjer ikkje at utviding av arealet skal leggjast til grunn for auke i biomassen innanfor det regulerte området. Når ein samla akvakulturplan for Fensfjordbassenget i Lindås og Masfjorden eller ein samla plan for eit større område ligg føre, må denne leggjast til grunn for vidare planlegging.

Punkt 3 i innstillinga frå plan- og miljøutvalet fekk ingen røyster og fall.

Framlegget frå S.Kjeka vert vedteke mot 9 røyster (H og Frp)

KO - vedtak:

I medhald av plan- og bygningslova § 12-12, vedtek kommunestyret å godkjenne reguleringsplan for Langøy-Ospeneset akvakulturområde, plan-id 1263-201606, på følgjande vilkår:

1. Føresegner datert 11.09.2017 og plankarta datert 01.06.2017 vert lagt til grunn.
2. Før reguleringsplanen vert kunngjort godkjent, skal feilfritt plankart ligge føre i gjeldande SOSI-standard for Lindås kommune.
3. Lindås kommune ønskjer ikkje at utviding av arealet skal leggjast til grunn for auke i biomassen innanfor det regulerte området. Når ein samla akvakulturplan for Fensfjordbassenget i Lindås og Masfjorden eller ein samla plan for eit større område ligg føre, må denne leggjast til grunn for vidare planlegging.

Saksopplysningar:

Politisk handsaming

Saka skal til innstilling i Plan- og miljøutvalet

Saka skal avgjerast i Kommunestyret

Bakgrunn

Reguleringsplan for Langøy-Ospeneset akvakulturområde har lagt ute til høyring og offentleg ettersyn i 7 veker og det har kome inn til saman 19 merknader til planframlegget frå private og offentlege mynde. I tillegg har saka vore til uttale i råd og utval i kommunen og det har vore arrangert folkemøte om planen. Merknadane har i stor grad peika på verknader knytt til friluftsliv og problemstillingar knytt til lakselus og påverknad næringa har på vassdrag. I

tillegg har nokre av merknadane vore opptekne av korleis anlegga påverker fastbuande i området. Dei fleste private merknadane som har kome inn vil er i utgangspunktet negative til auka areal til oppdrettsnæringa og meiner utvida produksjon må skje gjennom lukka anlegg.

Alle merknadane og uttalane frå råd og utval i Lindås kommune vert gjennomgått etter saksframlegget frå 1. gangs handsaming av reguleringsplanen, med administrasjonen si vurdering etter kvar merknad.

Saksframlegg frå 1. gangs handsaming er vist i kursiv 10 pkt under.

1. gangs handsaming av reguleringsplan Langøy-Ospeneset akvakulturområde, plan-id 1263-201606

Vedlegg :

Planomtale. 01.06.2017Føresegner. 01.06.2017Plankart 2 av 2, 1263_201606Plankart 1 av 2, 1263_201606Vedlegg 1. Planprogram. VedtekeVedlegg 2. IllustrasjonarVedlegg 3. Rådgivende Biologer. Marint naturmangfald og naturressursarVedlegg 4. Sweco. Støyfaglig vurdering Langøy og Ospeneset, akvakulturMerknader til varsel om oppstart. Samla. 18.04.2017Oppsummering og kommentarar til merknadar. 18.04.2017

Rådmannen sitt framlegg til vedtak

I medhald av plan- og bygningslova § 12-10, vedtek plan- og miljøutvalet å legge planframlegg for Langøy-Ospeneset akvakulturområde, plan-id 1263-201606, ut på høyring og offentlig ettersyn på følgjande vilkår:

1. Endra føresegn § 4.5: Føremålet er fleirbruksområde for ferdsle og akvakultur. I området er det tillate med justering av plassering og mindre endring av akvakulturanlegg. I området er det høve til å føre fram kablar for tilføring av elektrisitet. Det er tillate å erstatte eksisterande anleggskonfigurasjon med ny teknologi og driftsmåtar. Kommunen skal godkjenne justering av plassering og mindre endringar av anlegg som kjem inn i området.

Tiltak som kan hindre eller forstyrre akvakulturverksemd, skal ikkje tillatast i nærleiken av områda avsett til akvakulturformål.

Tiltak i området skal spesielt avklarast med omsyn til bileia Masfjorden, og navigasjonsinnretningar.

.....

Plan- og miljøutvalet - 076/17

PM - behandling:

Rådmannen sitt framlegg vart samrøystes vedteke.

PM - vedtak:

I medhald av plan- og bygningslova § 12-10, vedtek plan- og miljøutvalet å legge planframlegg for Langøy-Ospeneset akvakulturområde, plan-id 1263-201606, ut på høyring og offentlig ettersyn på følgjande vilkår:

1. Endra føresegn § 4.5: Føremålet er fleirbruksområde for ferdsle og akvakultur. I området er det tillate med justering av plassering og mindre endring av akvakulturanlegg. I området er det høve til å føre fram kablar for tilføring av elektrisitet. Det er tillate å erstatte eksisterande anleggskonfigurasjon med ny teknologi og driftsmåtar. Kommunen skal godkjenne justering av plassering og mindre endringar av anlegg som kjem inn i området.

Tiltak som kan hindre eller forstyrre akvakulturverksemd, skal ikkje tillatast i nærleiken av områda avsett til akvakulturformål.

Tiltak i området skal spesielt avklarast med omsyn til bileia Masfjorden, og navigasjonsinnretningar.

.....

Råd for menneske med nedsett funksjonsevne - 031/17

RMNF - behandling:

Rådgivar Christian Reinshol orienterte i saka.

Råd for menneske med nedsett funksjonsevne rår til at det må takast hensyn til folkehelse, støy og forureining av friluftsområda.

Samrøystes vedteke.

RMNF - vedtak:

Råd for menneske med nedsett funksjonsevne rår til at det må takast hensyn til folkehelse, støy og

forureining av friluftsområda.

Eldrerådet - 024/17

ER - behandling:

Christian Reinshold orientert om planen.

Eldrerådet er positiv til planen.

Eldrerådet er positiv til at det vert oppretta ein varslingsplan til naboane ved større arbeidsoperasjonar.

Samrøystes vedteke.

ER - vedtak:

Eldrerådet er positiv til planen.

Eldrerådet er positiv til at det vert oppretta ein varslingsplan til naboane ved større arbeidsoperasjonar.

Levekårsutvalet - 043/17

LE - behandling:

Orientering til saka v/Christian H. Reinshol-rådgjevar Plan

Ingen merknader, samrøystes.

LE - vedtak:

Uttale i Levekårsutvalet - 29.08.2017:

Ingen merknader.

Saksopplysninger:

Politisk handsaming

Saka skal avgjerast i Plan- og miljøutvalet

Bakgrunn

Saka gjeld:

Plan- og miljøutvalet tek stilling til om reguleringsplanen skal leggjst ut på høyring og offentleg ettersyn i medhald av plan- og bygningslova § 12-10. I samband med offentleg ettersyn går saka til uttale i Eldrerådet, Levekårsutvalet og Råd for menneske med nedsett funksjonsemne.

Reguleringsplanen er utarbeidd av ABO plan og arkitektur Stord for forslagsstillar Eide fjordbruk AS. Føremålet med reguleringsplanen er å leggje til rette for ei utviding av areal sett av til akvakultur på lokalitetane Langøy og Ospeneset i Fensfjorden og Austfjorden, i tillegg til å regulere vekk akvakulturområdet ved Ådnøy. Arealutvidinga er basert på dagens produksjonsløyver på høvesvis 4680 tonn for Langly og 3120 tonn for Ospeneset. Det er ikkje planlagt utviding av biomasse utover desse løyva i planframlegget. På bakgrunn av at utvidinga er i strid med kommuneplanens araeldel der områda for utviding er vist som fleirbruksområde i sjø, er det utarbeidd planprogram for planarbeidet og det er sett krav om konsekvensutgreiing av utvidinga av arealet sett av til akvakultur. Det ligg føre konsekvensutgreiing som er utarbeidd etter krava i planprogrammet.

Planområdet er på totalt 6462 dekar og omfattar sjøarealet frå lokaliteten Ospeneset i Austfjorden i sør, via Ådnøy og opp til Langøy i nord. Plangrensa følgjer kystkonturen nordover og har teke med naturvernområdet Grøningane etter ynskje frå administrasjonen. Plan- og miljøutvalet gjorde i samband med prinsippøknad om oppstart vedtak om at heile området mellom Langøy og Ospeneset skulle regulerast, og at ein skulle regulere vekk akvakulturområdet ved Ådnøy. Mesteparten av områda som vert regulert vert vidareført som fleirbruksområde i sjø, friluftsliv i sjø og verneområde. Her vert det ingen endring frå det som er sett av i kommuneplanen. For områda rundt eksisterande akvakulturanlegg vert områda sett av til akvakultur og fleirbruksområde utvida.

Føremålet med planen og planprosess:

Føremålet med planarbeidet er å regulere nok areal til å utnytte dei produksjonsløyva som er gitt på

lokalitetane Langøy og Ospeneset. Som det går fram av planprogrammet til planarbeidet, har det vore ein prosess i forkant av reguleringsplanprosessen, der ein har søkt om dispensasjonar for utviding av anlegga på både Langøy og Ospeneset i etterkant av stormen Nina som førte til skadar på anlegga på begge lokalitetane. Langøy har fått dispensasjon til utviding av areal til anlegg med 5 plastringar med fôrflåte, medan Ospeneset har fått løyve til 3 plastringar med fôrflåte. I etterkant av dispensasjonsløyvet for Langøy har dei fått utvida produksjonsløyvet til 4680 tonn, og treng på bakgrunn av dette større areal for å kunne utnytte heile løyvet. For Ospeneset var det opphavleg ynskje om 6 plastringar, noko som vart redusert til 3 ringar som ei løysing for å kunne handsame søknaden som dispensasjon. Det er gitt midlertidig dispensasjon for 3 ringar, men dette er ikkje tilstrekkeleg areal for å kunne utnytte heile produksjonsløyvet. Sidan ei rullering av kommuneplanens arealdel ligg lenger fram i tid enn det Eide Fjordbruk ynskjer å vente på, har ein no utarbeidd eit framlegg til reguleringsplan som regulerer tilstrekkeleg areal til å kunne utnytte begge lokalitetane i høve dei produksjonsløyva som er gitt.

Søknad om oppstart av planarbeid i strid med kommuneplanens arealdel har vore til handsaming i plan- og miljøutvalet, der utvalet anbefalte å utvide planområdet til å famne om heile sjøområdet mellom Ospeneset og Langøy, inkludert loklitet Ådnøy, som skulle regulerast vekk som akvakulturlokalitet. I tillegg varsla plan- og miljøutvalet ei avgrensing av storleiken som skulle setjast av til akvakulturførmål på lokaliteten Ospeneset, i tillegg til at ein skulle unngå å auke det totale arealet sett av til akvakultur i området.

Planprogram for reguleringsarbeidet har vore på høyring og vart godkjent i møte 31.05.2017. Her var tema for konsekvensutgreiing teke inn og merknader til planprogram og oppstart har vorte handsama. Planprogrammet vart oppdatert i høve merknadane som kom inn og har vore grunnlaget for utarbeiding av reguleringsplanen.

Innhaldet i planen:

Planframlegget legg til rette for å utvide dagens eksisterande akvakulturanlegg på lokalitetane Langøy og Ospeneset for å kunne fullt utnytte løyva som er gitt på desse lokalitetane med ynskt produksjonsteknologi. Eide Fjordbruk ynskjer å nytte plastringanlegg på lokalitetane, men desse er meir arealkrevjande enn tradisjonelle stålanlegg som har vore i bruk tidlegare og som havarerte under stormen Nina i 2015.

Lokaliteten Ospeneset vert regulert med nok areal til å etablere 6 plastringbur med tilhøyrande fortøyingar og fôrflåte. Fôrflåten ligg i dag sør for anlegget, og denne er planlagt flytta nord for plastringane når nye plastringar kjem på plass. Det er satt inn rekkefølgekrev om at flåten skal flyttast når desse kjem på plass. Flyttinga kjem som følgje av innspel frå lokalbefolkninga om å flytte fôrflåten nordover. Fram til flyttinga er det opna opp for at det kan gjerast endringar og tilpassingar for fôrflåten innanfor bestemmelsesområdet rundt dagens plassering. Dei tre nye plastringane skal plasserast nord for eksistrande plastringar. I tillegg til einbruk akvakulturområde der plastringane er tenkt plassert, er det regulert fleirbruksområde ferdsle og akvakultur rundt akvakulturområdet. Dette området er vist med skravur i plankartet. Her er det tenkt at ein kan opne opp for justeringar av anlegget og fôrflåte. Om det skulle vere endringar i teknologi for anlegg og andre driftsmåtar, er dette opna opp for at kan kome inn i dette området.

Lokaliteten Langøy vert regulert med tilstrekkeleg areal for å etablere til saman 10 plastringar i to rekker med tilhøyrande fôrflåte. Eide Fjordbruk vurderer at 10 plastringar er tilstrekkeleg til å produsere innanfor løyvet på 4680 tonn. Som på Ospeneset er det planlagt å etablere dei nye plastringane nordaust for dagens eksisterande ringar. For Langøy er det vurdert å flytte fôrflåten på nordsida av anlegget, men ein har gått vekk i frå denne løysinga då fôrflåten på denne lokaliteten vil ligge meir eksponert for dønningar og det faktum at ein per i dag har problemer å gå ut til flåten på dagar med harde værforhold. Det er likevel høve til å flytte fôrflåten i framtida då det i likheit med Ospeneset er regulert fleirbruksareal i sjø utanfor det arealet hovudanlegget er planlagt. Her vert det også opna opp for justering av anlegg og endringar i teknologi og anleggskonfigurasjon som ved

Ospeneset.

For arealet utover akvakulturføremål og kombinert føremål ferdslle/akvakultur, er areala vidareført etter dagens kommuneplan. I alle desse areala er det i dagens kommuneplan høve til å etablere naudsynte fortøyingar for akvakulturanlegg. Med vidareføringa av føresegnene til kommuneplanen, er det ikkje noko behov for å regulere eige føremål for fortøyingane til anlegga. Ved etablering av fortøyingane kan det førekome endringar som følgje av til dømes botntilhøve som gjer at ein må legge desse annleis og ein treng fleksibiliteten som kommuneplanen legg opp til. Det er i planskildringa og i illustrasjonar vist korleis fortøyingane til dei to lokalitetane er planlagt etablert, med djupnesnitt for desse. Illustrasjonane viser at for Ospeneset vil fortøyingane strekke seg heilt over til fastlandet på Masfjordsida. Når det gjeld verneområde for Grønningen, er dette vidareført frå kommuneplanen og er utforma etter rettleiing frå Miljødirektoratet når det gjeld verneområde i reguleringsplan.

Konsekvensutgreiing:

Det er utarbeidd konsekvensutgreiing for den planlagde utvidinga av akvakulturområda. Det er teke utgangspunkt i dagens situasjon, med kommuneplanen og gjevne dispensasjonar for dei to områda som 0-alternativ for vurderingane. Vidare har ein teke utgangspunkt i dagens løyver for produksjon av fisk for å vurdere arealbehov og effektar av meir arealbeslag til akvakultur. Metode for utgreiinga og vurderingar knytt til planalternativ er omtalt i planskildringa. Dei sentrale temaene som er belyst i konsekvensutgreiinga er Naturmangfald, Friluftsliv på sjø og i strandsona, Landskap, Fiskeri og ferdslle på sjø, samfunnsverknad og tilhøvet til anna planlegging.

Når det gjeld tema Naturmangfald, er det utarbeidd eigen rapport av Rådgivende biologer på temaet og resultatane frå denne er i tillegg skildra i planskildringa. Når det gjeld botntilhøve så har både Langøy og Ospeneset gode botntilhøve i høve granskingar som har vorte gjort i samband med drift på anlegga. Det er gode straumtilhøve på begge lokalitetane, noko som gjer at det er god utskifting og spreining av avfallstoff frå anlegga. I tillegg sørgjer dette for gode tilhøve for fisken i merdane. Resultata for konsekvensutgreiinga viser at anlegga har liten påverknad på marin fauna, men at for fugl og pattedyr kan menneskeleg støy og forstyrningar i yngleperioden vere negativt. Dette er likevel ikkje vurdert å vere eit problem ved nokon av lokalitetane, også i høve verneområdet på Grønningen. Når det gjeld lusemiddel sin påverknad på miljøet, er det vurdert at grunne fortynningseffekten i vatnet vil det vere igjen ca 1 % sporstoff etter eitt døger ved lusebehandling i bad. For orale lusemiddel kan det vere høge verdiar av dette i sediment under anlegga. Konsekvensutgreiinga viser at i høve avlusingsmetodar og verknader av kjemikaliar og behandlingsmetodar, så er kunnskapsbehovet stort for å vite effekten av avlusingsmetodar på ulike organismar. Vidare er det ikkje vurdert noko negativ verknad for område for Kystvatn eller for område for fiske havbruk. Det er registrert eit fiskeområde nord for Ospeneset i kommuneplanen for Masfjorden, men dialog med fiskar i området tilseier at dagens fortøyingar som går gjennom dette området ikkje er til sjenanse for fiske av lange i det aktuelle området. Det er oppsummert ikkje vurdert at utslepp og arealbeslag frå anlegget vil ha avgjerande verknader for naturmiljøet.

Når det gjeld tilhøvet til rømmingsfare, er dette vurdert til å verte noko større som følgje av utvidinga av anlegga. Lågare fisketettleik i kvar merd kan medføre at potensielle rømmingar vert mindre i omfang, men med omsyn til at det totale omfanget av anlegget (antal merdar), vil likevel truleg rømmingsfaren totalt frå anlegga auke.

Når det gjeld lakselus, så er det vurdert at ei dobling i antall merdar på lokalitetane ikkje vil gje ei auke i antall lakselus på lokalitetane, då det ikkje vert lagt til rette for ei auke i tonnasje ved anlegga utover det som er løyve til i dag. Det er likevel slik at når ein fordeler mengda utover fleire merder, så vil risiko for påslag av lus på fisk i anlegget auke, som deretter sannsynligvis vil ha høg grad av intern-smitte. Dermed vil dette potensielt kunne gi fleire tilfelle med luseoppblomstring i anlegget og dermed ein liten auke i produksjon av og psreiing av lakseluslarvar til omgjevnadane.

Oppsummert vurderer konsekvensutgreiinga at det vil vere **liten negativ til ingen konsekvens for**

naturmangfaldet ved ei utviding av arealet til akvakultur på Langøy og Ospeneset.

Når det gjeld tema **Friluftsliv på sjø og i strandsona**, så er dette temaet gjerne delvis samanfallande med tema naturmiljø og landskap. Eit rikt artsmangfald og varierende landskap vil ofte gi rike friluftsopplevingar. Det er registrert område sett av til friluftsliv i kommuneplanen, og planområdet ligg også innanfor regionalt viktig friluftsområde Herøyosen. Det er spesielt badeområde, ulike former for båttrafikk og fritidsfiske som er sentralt for friluftsliv i området. Storelva (Natås) vert brukt til fiske av sjøaure. Spesielt søndre del av Langøy og området sør for Ospeneset har det kome innspel om at er mykje i bruk til fiske, bading og rekreasjon. Busette i nærleiken av Langøy har spelt inn at det er ynskje om at anlegg vert trekt ut frå strandsona for å prioritere fiske og ferdsle, medan bebuarar ved Ospeneset har uttrykt at dei ynskjer å trekke anlegga så langt inn mot land som råd for passasje på utsida. Slik anlegga ligg i dag er det ikkje mogleg å fiske frå landsida med omsyn til fiskeforbodet rundt anlegga.

Konsekvensvurderinga viser at i høve arealbeslag vil anlegga beslaglegge ein heil del større areal enn dagens situasjon, men på bakgrunn av at det allereie ligg anlegg på lokalitetane, så vil effekten av dette arealbeslaget vere betydeleg mindre enn om det ikkje hadde lagt anlegg der frå før. Nye fortøyingliner vil ikkje vere til hinder for ferdsle utanfor sona for ferdsleforbod på 20 meter. Fleire fortøyingliner vil gje utfordringar i høve linefiske, djupvassfiske og elles fiske som kan hekte seg i fortøyingar, men nye fortøyingar kjem i stor grad i same område som det er etablert fortøyingar frå før. Det er ikkje planlagt å flytte anlegga lenger ut frå land enn dagens situasjon, men det er opna opp for å flytte dei lenger ut frå land. Det er moglegheit for ferdsle på innsida av begge anlegga i dag, og ei eventuell flytting av anlegga utover er vurdert å gi ein positiv effekt med omsyn til friluftsliv i strandsona. Nye fortøyingliner og straumkablar er ikkje vurdert til å vera noko hinder for ferdsle mellom anlegget og land. Fjerninga av AK-lokaliteten på Ådnøy vil medføre at det her ikkje vil kome hinder for friluftslivet og er soleis ei positiv endring for bruken av området for ålmenta. Tilhøve for friluftsliv knytt til landskap og støy, lukt og lys vert vurdert under kapitlet Landskap og Samfunnsverknad.

Oppsummert viser konsekvensutgreiinga at det ikkje er grunn til å tru at grupper som nyttar influensområde lengre unna lokalitetane vil endre bruksmønster som følgje av utvidinga. Ved Ospeneset kjem forflåten nærare friluftsføremål i gjeldande kommuneplan, Søre Lotrebogane og ha ein noko forringande effekt på dette området. Utvidinga vil også legge noko meir beslag på fiske frå/langs land der utvidinga av anlegga kjem. Ein vurderer likevel at arealutvidinga planen opnar opp for i mindre grad vil påverke influensområdet sin bruk, attraktivitet og moglegheiter ut frå dagens situasjon. Totalt sett er det vurdert ein **liten negativ konsekvens for tema Friluftsliv i sjø og i strandsona**.

I tema **Landskap** er det dei synlege komponentane på overflata som vil vise att, slik som forflåte, bur, plastringane og bøyar. Dimensjonane på desse gjer at dei er synlege for nærområdet og fjernare område. Spesielt forflåten er synleg frå lengre avstandar, medan ringane med bur vert mindre synleg dess lengre unna ein kjem i avstand. For Langøy omfattar influensområdet busetnad på Sundsbø, fiskeplassar og rekreasjonsområde ved Lyngholmane. Landskapsrommet anlegget ligg i er ein relativt brei fjord og anlegget dominerer ikkje i så stor grad det ville ha gjort i ein mindre og smalare fjord. Anlegget er noko synleg for ein del av busetnaden på Sundsbø som består av både hytter og bustadhus. For naboar vil det vere ei ulempe med ein auke i dimensjonen på anlegget for dei som reagerer på denne typen anlegg. Sjølv om anlegget kjem lenger vekk enn dagens anlegg, vil naboar merke forskjell. Ei flytting av forflåten nærare land vil vera positivt for utsikt frå busetnad, det same om flåten vert flytta nord for fortøyingsskemaet for ringane.

For Ospeneset er influensområdet busetnad på Hodneland og badeplassar/-vik ved Hodneland og Søndre Lotrebogane. Landskapsrommet ligg i ein relativt brei fjord og anlegget dominerer ikkje så stor grad som ein mindre og smalare fjord. Anlegget er godt synleg for ein del av busetnaden på Hodneland som består av både hytter og bustadhus. Det er fleire naboar som reagerer negativt på lokaliseringa og dimensjoneringa av anlegget slik det ligg i dag. Med ei dobling av antall ringar vil anlegget verke større og soleis ha større verknad for omgjevningen. Som for Langøy vil ei auke i talet på ringar verke negativt for dei som reagerer negativt på eit slikt anlegg. Ved Ospeneset legg ein opp til flytting av forflåten nordover, som vil ha ein positiv verknad for busetnaden i sør. Ein vil framleis ha utsyn til forflåten, men det vil vere mindre dominerande enn før. Forflåten vil komme nærare

friluftsområda ved Søndre Lotrebogane, men tuppen på Ospeneset vil skjerme ein del av friluftsområda for direkte visuell kontakt med anlegget. Det er ikkje grunn til å tru at grupper som nyttar friluftsområdet i dag vil endre sin bruk som følge av realisering av planframlegget.

Arealutvidinga vil vise igjen i landskapet og vil gi negativ visuell verknad for nokre, medan for andre kan det kunne representere eit mangfald knytt til aktivitet. Oppfatninga av eit slikt anlegg vil variere frå person til person. Planen legg opp til ei utviding av eksisterande anlegg og fjernar moglegheita til eit nytt landskapsinngrep ved Ådnøy, noko som er vurdert til å vere meir negativt enn ved utviding av eksisterande anlegg. Driftsmåtar og teknologi for akvakulturverksemdar endrar seg og er meir arealkrevjande enn tidlegare, og det er ukjent kva framtida inneber i høve utvikling. Planframlegget har sett av areal til justering og endring av anlegg og ikkje utviding av biomasse utover det lokalitetane har konsesjon for i dag. Totalt sett vert utvidinga som er føreslått regulert vurdert til å gi ein **liten negativ konsekvens for landskap**.

For tema Fiskeri og ferdsle på sjø, er det spesielt tilhøve knytt til fortøyingar som er aktuelt tema i konsekvensutgreininga, i tillegg til anlegg og drift som kan kome i konflikt med ferdsle på sjøen. Det er registrert fiskeriinteresser og viktige område for gyting med meir i områda rundt anlegga, men ingen innanfor planområdet. For Langøy kjem ingen av fortøyingane innanfor område sett av til fiske- eller gyteområde. Delar av eksisterande og planlagde fortøyingliner for Ospeneset kjem innanfor område sett av til arealføremål fiske i kommuneplanen til Masfjorden. Ei ny fortøyingline for ramma vil kome innanfor dette området og to fortøyingliner for fôrflåten som vert flytta kjem også innanfor. Erfaring frå lokal fiskar tilseier at dagens fortøyingar som går gjennom området ikkje er til hinder for fisket, og ein antar då at det same vil gjelde for ny fortøying som vert etablert på same måte. Fjerning av AK-området ved Ådnøy vil også bidra til at det ikkje vert etablert nye fortøyingar på tvers av fjordbassenget. Både Lindås og Masfjorden sin kommuneplan opnar opp for etablering av naudsynt fortøying for akvakultur, også innanfor føremål fiske om det ikkje er til hinder for fiskeri.

Når det gjeld anlegga sin verknad på ferdsle, vil anlegga krevje noko meir båttrafikk enn dagens situasjon, då anlegga vert utvida noko. I tillegg vil ein legge beslag på areal i sjø. Det er ikkje venta at denne trafikken vil vera til hinder eller skape vesentlege verknadar for sjøvertferdsle eller komme i konflikt med ankrings-, rigg- eller opplagsområde eller aktiviteten knytt til sjøområda utanfor Mongstad.

Arealutvidinga på sjøflata vil ha liten verknad for fiskeri og ferdsle på sjø. Arealutvidinga av eksisterande næringsverksemd medfører noko fleire fortøyingliner, men dei fleste vil ligge i område med eksisterande fortøyingliner. Eksisterande og framtidig fortøyinganlegg til lokalitetane vil ligge så djupt at dei ikkje vil vera til hinder for sjøvertsferdsle, verken for større eller mindre båtar/skip utanfor ferdsleforbudet på 20 meter frå bøyene på anlegget, eller inne ved land. **Det er vurdert ingen til liten negativ konsekvens for fiskeri og ferdsle på sjø.**

Tema Samfunnsverknad er delt opp i tre underkategoriar, nærare bestemt «Nærmiljø, lyd, lys og lukt», «Naturressursar på land» og «Sysselsetting og ringverknader». Verknader for nærmiljø heng tett saman med friluftsliv og landskapsverknad, men det er gjort eigne vurderingar knytt til lyd, lys og lukt. Det er fleire aktivitetar ved eit akvakulturanlegg som skaper lyd, til dømes aggregat, fôringsanlegg med blåsepumper, fôr som går i slargar og spreining av fôr. I tillegg er aktivitetar knytt til drifta som båttrafikk til og frå anlegga for dagleg drift, ulike arbeidsoperasjonar med lasting/lossing/behandlingar og leveranse av fisk med brønnbåtar, reingjering av nøter, med meir. Det er gjennomført støyanalyse for dagens situasjon og framtidig situasjon med utgangspunkt i dei tiltaka og aktivitetane som genererer mest lyd og før landstraum vert etablert. Eide Fjordbruk planlegg landstraum til både Langøy og Ospeneset som vil medføre at det ikkje er behov for dagleg bruk av aggregat på anlegga. Lyd frå aktiviteten vil vere høyrbar over lengre avstandar og såleis vere til sjenanse for nokon. I høve støyanalyse utført av Sweco, vil næraste bustad på Sundsbø ha om lag 37 desibel lydnivå frå den høgste lydkjelda ved anlegget ved Langøy. For Ospeneset er det området på Vadbu som vil ha høgast lydnivå på 28 desibel ved normal drift, medan Litlaneset/Hodneland har høgast lydnivå ved notspyling, 37 desibel. Alle desse maksnivåa for lyd/støy ligg tilfredsstillende krava for støy sett i rettleiar for støy T-1442. Landstraum vil vere eit godt tiltak for å redusere støy ved normal drift.

Når det gjeld lys frå anlegga, er dagens teknologi, driftsmåtar og tryggleikskrav avhengig av lyssetting på anlegget ved ulike arbeidsoperasjonar og leveransar. Ein del av busetnaden er skjerma av topografi og vegetasjon som vil dempe lyd og lys frå aktivitetane på anlegga. Naboar til anlegga har

mellom anna reagert på lysbruk, støy og aktivitet der fleire av forholda kan avbøtast med rutinar der operasjonar og aktivitetar tek omsyn til omgjevnaden. Til dømes kan dette vere medviten bruk av lyskastarar, at dekklys på forflåten vert slått av utanom periodar med aktivitet eller uver, og forsøke å gjennomføre operasjonar på kvardagar og i arbeidstid. Nokre operasjonar vil vere avhengig av andre faktorar som vil gjere det vanskelegare å ta omsyn til desse tilhøva. Etablering av rutinar for varsling av større arbeidsoperasjonar som skjer på ukurante tidspunkt på døgeret, slik at naboane er varsla i forkant, kan vere eit avbøtande tiltak.

Det kan førekomme lukt frå anlegga, men ut frå drifta og produksjonsmåten som er på anlegga innanfor planområdet i dag, er lukt frå produksjonen avgrensa både i tid og til områda nærast forflåte og merdane.

Det er dei områda med direkte utsyn til anlegga som vert mest påverka av aktiviteten ved anlegga og vil merke aktiviteten. Flytting av forflåten ved Ospeneset og planlagt landstraum vil betra tilhøva i høve dagens situasjon. Anlegga vil verte større enn dagens situasjon, men ein vurderer at verknad av endringa for nærmiljø ikkje vil vera av vesentleg grad og gir ein **liten negativ konsekvens for nærmiljø, lyd, lys og lukt.**

I høve tema «Naturressursar på land» er ein kjent med at Langøy vert nytta som utmarksbeite for sau og/eller geit, og Langøy er klassifisert som barskog med grunnlendt grunnforhold. Ospeneset med strandsonerearea er klassifisert som barskog i hovudsak med grunnlendt grunnforhold. I perioden der det vert etablert landstraum vil det vere aktivitet på landsida der nettstasjonen er planlagt, men denne aktiviteten er svært avgrensa i tid. Leidningsnettlet elles vil ikkje ha verknad for landbruksverksemda. Aktiviteten knytt til produksjonen på anlegga i sjø er ikkje vurdert til å ha verknad for landbruksverksemda på Langøy då det ikkje er tiltak på landsida utover etablering av nettstasjonen. Det er vurdert **ingen konsekvens for naturressursar på land.**

Tema «Sysselsetting og ringverknader» skildrar nøkkeltal i høve sysselsetting for Lindås kommune, nøkkeltal for havbruksnæringa i Norge, sysselsetting innanfor havnæringa i Hordaland og havnæringa sine ringverknader på anna sysselsetting. Ein reknar med at det for kvar arbeidsplass innanfor havnæringa utgjer 1,4 arbeidsplassar i andre næringer. I tillegg vert kommunane sitt noverande inntektsgrunnlag og mogleg framtidig inntektsgrunnlag skildra. For Eide Fjordbruk er ei føresetnad for den framtidige satsinga i Lindås kommune å få avklart rammer for utviding av anlegga. Verksemda er avhengig av langsiktige og varige løysingar for å auke aktiviteten og investera i lokalitetane. Å kunne arealmessig utnytte dei løyva som er gitt på Langøy og Ospeneset fører til trygge og forutseielege arbeidsplassar for dei tilsette i selskapet. I dag har Eide Fjordbruk 10 fast tilsette på dei fem lokalitetane dei har i Nordhordland. I tillegg til desse er det fleire deltidstilsette knytt til sesongarbeid og tilkallingshjelp. Det er forventa auke i behov for faste tilsette og tilkallingshjelp dersom anlegga innanfor planområdet aukar produksjonen. I tillegg til arbeidsplassar på anlegga kjem også potensielle nye arbeidsplassar i tilgrensande næringer med base i regionen. Samstundes vil anlegget vere positivt for kommunal service og forvaltning i følge med inntekter frå offentlege avgifter, eigedomsskatt, forsikring og straum. Tiltak for å gjera området og regionen meir attraktiv som tilflyttingsområde er mellom anna gjennom næringsutvikling og tilrettelegging for private næringslivsaktørar. Tilrettelegging av framtidig drift og utvikling vil samla sett vera eit viktig bidrag til å oppretthalde arbeidsplassar i lokalsamfunnet.

Auka verdiskaping og sysselsetting i heile landet er hovudmålet i distrikts- og regionalpolitikken. Utviding av areal til akvakultur vil styrke det lokale næringslivet og i tillegg vil ringverknader som kjøp av lokale varer og tenester også vera viktig for lokalsamfunnet, kommunen og regionen. Oppsummert vil planframlegget føre til **positiv konsekvens for sysselsetting og ringverknader.**

Oppsummert så vil nye tiltak i den norske allmenningen vil ofte, utan avbøtande tiltak gi negative konsekvensar for miljøtema som til dømes friluftsliv, landskap, fiskeri og nærmiljø. Vurderingane knytt til planen sin verknad er med utgangspunkt i eksisterande situasjon (0-alternativet) og ein vurderer endringane av planframlegget opp mot 0-alternativet. Planframlegget fremjer ei arealutviding i område med eksisterande tiltak og løyver, noko som gir eit større areal som er prioritert for akvakulturverksemd enn i gjeldande kommuneplan, løyver og bruk. Endringa har eit middels omfang med omsyn til ny fortøyingsramme og fortøyingsliner, samt rekkefølgjekrav om flytting av forflåten på Ospeneset. For akvakulturverksemda på lokalitetane vil planframlegget medverka til å avklare rammer

for utviklinga på anlegga, slik at selskapet kan gjera langsiktige investeringar i område. Med utgangspunkt i eksisterande situasjon er verknaden av planframlegget totalt sett vurdert å ha mindre til ubetydelege negative konsekvensar.

ROS-analyse:

Det er gjennomført ROS-analyse for planområdet. Lindås kommune sine akseptkriterier er ikkje nytta som grunnlag for analysen. Analysa viser at det er fleire hendingar som hamnar i gul kategori, der ein skal iverksette risikoreduserande tiltak om dette er mogleg og ikkje er urimeleg med tanke på kost/nytte. Mange av hendingane er risikoelement som det ikkje er mogleg å hindra, men som ein kan redusere konsekvens ved å etablere rutinar og liknande. Området er som kjent utsett for sterk vind, og etablering av anlegg i samsvar med gjeldande sertifisering og rutinar knytt til tilsyn, varsling av uvær, krav til alarm og HMS/SHA-rutinar er avbøtande tiltak. Sikker kunnskap og anleggssertifikat for fortøyingar og ankerfeste er sentralt for å redusere risiko. Utslepp av kjemikaliar vil kunne ha alvorlege miljømessige verknader og rutinar for aktsemd for å unngå uakseptable effektar på kringliggjande miljø, og vurdering av lokale forhold for spreiding av legemiddel er viktig. Vidare er oppfølgings- og kontrollregime for tiltak ved uakseptabel drift viktig. Sjukdomssmitte frå produksjonen kan førekomme og brakkleggingsperiodar, branngater mellom soner, kontroll med drift av brønnbåtar og tilsyn og helsekontroll er viktige tiltak for å hindre spreiding av smitte. Brønnbåt er kjent risikopunkt for overføring av smitte til og frå produksjonen. Vidare kan uhell inntreffe mellom fritidsbåtar og anlegget eller båtar med oppdrag på anlegget og fritidsbåtar. Merking av anlegget og aktsemd frå både båtar knytt til anlegget og fritidsbåtar vil vere viktig. Dersom større skip, eksempelvis skip som trafikerer Mongstad, skulle kollidere med anlegget vil dette kunne ha fatale følgjer for anlegget. Det er god beredskap knytt til Mongstad, så sannsynet for ei slik hending er låg, men følgjene er fatale for anlegga. Utsleppshendingar ved Mongstad og ankringsområde kan påverke miljøet for oppdrettsfisken. Straumtilhøve og fortynningsgraden er likevel høg, slik at ei slik hending er lite sannsynleg. Når det gjeld tilhøve knytt til rømming og lakselus er risiko for dette vurdert i konsekvensvurderinga.

ROS-analyse viser at det er fleire hendingar og situasjonar som kjem i gul sone, og ei i raud sone. Dei aller fleste forholda er akseptable under føresetnad om at tiltaka vert gjennomført i samsvar med lovar og reglar for sertifisering og drift av akvakulturanlegg etter dei ulike særlovene. Fisken i kvar enkelt merd utgjør ein stor verdi, og økonomisk verknad for selskapet som eig akvakulturanlegga er høg dersom heile anlegget med slakteklar fisk vert utsett for ei hending. Det er lite sannsynleg at heile anlegget vert fullstendig øydelagt, men det er hendingar som har potensiale for å medføre eit slikt scenario. Ringverknadene av desse hendingane kan også utgjøre ein miljøverknad og/eller økonomisk belastning.

Merknader til oppstart:

· Fiskeridirektoratet og Hordaland fylkeskommune, peiker begge på at særlov for akvakultur regulerer det driftsmessige for lokalitetane og er opptekne av at reguleringsplanen skal omfatte det arealmessige og ikkje driftstilhøve. Dette inkluderer til dømes produksjonskapasitet, fiskevelferd, rømming, krav til lakselus og liknande. Det kan heller ikkje setjast krav til ulike driftsformer, til dømes tal på bur som er tillate innanfor området. Det vert også peika på at det er viktig at det vert lagt til rette for tilstrekkeleg areal til akvakulturføremål og nok til justering av anlegg og/eller bruk av ny teknologi.

· Fylkesmannen peiker på at dei meiner at areal for fortøyingar også burde vere inkludert i planområdet, då dei meiner at forankringane er ein sentral del av anlegget og det er av betydning for andre interesser å vite kvar desse ligg. Difor må tilstrekkeleg areal til dette føremålet regulerast om det ikkje lar seg gjere å eksakt vise plassering av desse. Fylkesmannen peiker også på at det kan vere aktuelt å regulere vertikalnivå under havoverflata for desse føremåla. Fylkesmannen peiker som Fiskeridirektoratet og fylkeskommunen på at det ikkje kan inkluderast føresegner som gjer føringar for drifta på anlegget, men det kan setjast føresegner knytt til utforming (til dømes estetiske krav), eventuelle forbod mot former for bruk, støykrav m.v. for å fremje føremålet med planen og vege omsyn

til og interesser i eller utanfor planområdet. Fylkesmannen peiker også på at planen må innehalde utgreiingar av eit tilstrekkeleg omfang, slik at ein er trygg på at området er eigna til føremålet og at planens reelle verknader for miljø og samfunn kjem fram.

· Aksjonsgruppa på Hodneland er opptekne av at ein skal fokusere på å fjerne drifts- og operasjonsstøy frå anlegget og minske den visuelle forstyrringa mot Hodneland. Det er spesielt flytting av forflåta til nordsida av anlegget som er sentralt, sjølv om også auka driftsaktivitet ved etablering av fleire tingar er sentralt. Det vert vidare peika på at eit anlegg med plastringar er arealkrevjande og burde etablerast lenger ute i Fensfjorden der det er opnare tilhøve enn ved Ospeneset/Austfjorden. Arealutviding må i alle høve gå mot nord. Aksjonsgruppa er også opptekne av at anlegget bør ligge inn mot land, då dei fleste i området føretrekk å køyre på utsida av ringane. Natur- og artstilhøve i områda rundt Hodnelandsholmane og grunnane rundt Sæveråsfluen vert trekt fram og ureining frå anlegget må kome lengst mogleg vekk frå desse områda. Vidare er området sør for dagens anlegg, mellom anna der forflåten til anlegget ligg i dag eit mykje brukt fritidsfiskeområde. Det at akvakulturanlegget har «kapra» større delar av sjøarealet i dette området har ført til irritasjon i bygda. Ei flytting av forflåten vil vere med på å bøte på denne situasjonen. Avslutningsvis vert det peika generelt på ei uro knytt til at økosystemet i Austfjorden skal få same utfordringar med mellom anna oksygensituasjonen som i Masfjorden, og at det må førast ei restriktiv haldning til auke i biomasse i Austfjorden.

· Helga Skauge peiker på at akvakulturanlegg gjer skade på sjøen og økosystemet som næringa så langt ikkje har klart å løyse, til dømes lakselus, sjukdomar og bruk av kjemikaliar for å bekjempe desse. Skauge viser til at Austfjorden har vore viktig for folket i området med gode fangstar. I dag er det utslepp til fjorden frå Mongstad og Sløvåg i tillegg til ureinsa kloakk og kjemkaliar frå reinseanlegga. Det vert vist til at det synes å bli mindre fisk i fjorden samstundes som storleiken på fisken minskar. Tidvis får ein også fisk som lukter av kloakk og som må kastast. Skauge peiker på at fjorden høyrer inn under allemannsretten og soleis fiske- og friluftaktivitetar for folket. Skauge set spørsmålsteikn ved kvifor kvalitet på natur og miljø vert handheva mykje strengare på land enn det som er tilfelle i sjø. Det vert også sett spørsmålsteikn ved kva inntekt kommunen får frå anlegga samanlikna med skatten frå innbyggjarane elles. At store multinasjonale selskap som ofte står bak oppdrettsanlegga skal få nytte fjorden gratis til skade for innbyggjarane er nær sagt utruleg. Skauge ynskjer ikkje utviding av anlegga.

· Arne Aven peiker innleiingsvis på at 0-alternativ for konsekvensutgreiinga i reguleringsplanen må ta utgangspunkt i situasjonen som er vist i kommuneplanen for området, før anlegget vart endra som følgje av stormen Nina. Løyve til endring av anlegget vart gitt gjennom dispensasjon som etter Aven si meining var mangelfullt utgreidd. Endringa av anlegget gjennom dispensasjon har gitt meir støy frå anlegget då forflåten har kome lenger frå land og lenger sør. Vidare er forflåten langt meir eksponert for attraktive strandstrekningar enn tidlegare og det er meir lys og lukt frå anlegget. Det vert vidare vist til at sakshandsaminga gjennom dispensasjon ved førre anleggsendring ikkje opna opp for tilstrekkeleg medverknad frå brukargruppene av det aktuelle området og at ein på bakgrunn av dette gjekk glipp av viktig informasjon i sakshandsaminga. Om ein set situasjonen før Nina-stormen som utgangspunkt for konsekvensutgreiinga, vil ein kunne ta opp i seg dei manglane som dispensasjonshandsaminga førte til. Eit viktig innspel her vil då vere at forflåte og eventuelt nytt merdareal må flyttast lenger nord. Vidare peiker Aven på at elektrifisering av forflåte er positivt, men at det er viktig at konsekvensutgreiinga synleggjer verknader av framføring av kraftline og inngrep i nærområde og strandline. Aven peiker vidare på at det vert lagt opp til ei dobling av merdarealet ved Langøy, og set spørsmålsteikn ved om det også vert lagt opp til ei utviding av biomassen ved anlegget gjennom denne utvidinga. Vedtak om biomasse og vedtak om arealbruk følgjer to ulike lovverk, og Aven ynskjer at det vert belyst i konsekvensutgreiinga kva den planlagte utvidinga av arealet for akvakultur kan medføre av verknader for lyd, lys, støy, ureining og anna medfølgjande aktivitet ei utviding vil kunne ha. Tilhøve knytt til påverknad av villfisk og medisiner/avlusing vert trekt fram som tema som må vurderast i konsekvensutgreiinga. Verknad for fritidsfiske generelt må også vurderast. Ferdsløse for småbåtar mellom anlegget og land vert vidare trekt fram som vurderingstema. Avslutningsvis peiker Aven på at det kan tyde på at det føreligg lite kjent kunnskap om det aktuelle området som viktig område for friluftsliv og annan bruk av det aktuelle området og oppfordrar om at ein tek inn detaljkunnskap om folk sin faktiske bruk av området. Planarbeidet må skaffe fram denne kunnskapen og vise korleis den er teken omsyn til i reguleringsplanen.

· *Katrine Aven Sætre og Frode Sætre peiker på at strandsona langs Langøy og og dei nærliggande holmane er det området som er mest i bruk til fiske, bading og friluftsliv. Lyd, lukt og lys frå anlegget slik det ligg no er sjenerande til alle tider. Sjølve anlegget er for nære land, slik at det hindrar fritidsfiske. Dei ber om at forflåten vert flytta til nordsida av anlegget og dei ynskjer ikkje ei vidare utviding av anlegget. Om anlegget skal utvidast må dette skje i nordleg retning i tillegg til at ein sikrar fri ferdsle og moglegheit for fritidsfiske langsmed heile området. Ein må også vise omsyn til verneområdet på Grønningane og det vert vist til at det har hekk havørn på Langøy og ein finn oter, skarv og hegre i området. Langøy vert brukt til utmarksbeite for geit og villsau av Sætre.*

· *Marianne Sundsbø peiker på at Langøy-anlegget ligg meir sjenerande til i høve støy og utsyn no enn før anlegget vart utvida etter Nina-stormen. Ei vidare utviding bør skje mot nord og ikkje sør. Området rundt den sørlege delen av Langøy er mykje nytta til friluftsliv og fritidsfiske, og Sundsbø er uroa for at ei vidare utviding sørover skal avgrense opplevinga knytt til friluftaktivitetar. Innverknad på fritidsfiske må også ivareta i planarbeidet. Ved ei eventuell elektrifisering av anlegget må det søkast å unngå skjemmande leidningar i terrenget. Sundsbø peiker på at sjøområdet på Sundsbø er særskilt flott og er oppteken av at dette ikkje skal forringast, då utenlandske turistar som har budd på utleigeegedomen hennar har vore begeistra for naturopplevingane området tilbyr. Sundsbø peiker avslutningsvis på at det er uklart kva «eksisterande kunnskap» som er beskrive i planprogrammet baserer seg på, utover grunnkart og kommuneplanen sin arealdel.*

· *Pål Arnt Stuhr Henriksen peiker på at det bør gjerast ein totalanalyse av tilhøvene i Fensfjorden, Austfjorden og Masfjorden og konsekvensar av dei anlegga som ligg i fjordane. Mellom anna vert det peika på at vatnet frå Masfjorden kjem ut i same fjordsystemet som no skal regulerast, der det ligg fleire anlegg enn det som er tilfelle i Masfjorden. Henriksen tilrår at ein set planarbeidet på vent til ein får ein oversikt over den totale belastninga på fjordsystemet.*

Vurdering

Reguleringsplan for Nesfossen næringsområde legg opp til ei utviding av dagens akvakulturanlegg på Langøy og Ospeneset for å kunne utnytte fullt ut dagens gitte løyver med ny produksjonsteknologi. Plastringanlegg er meir arealkrevjande enn stålanlegg som ein tradisjonelt har nytta til akvakultur i norske fjordar tidlegare. Som følge av hendingane under stormen Nina i 2015 er det ynskje om å produsere i meir robuste anlegg, og det er etablert plastringanlegg på begge lokalitetane Langøy og Ospeneset sidan den gong. Langøy har nyleg fått utvida sitt løyve til å kunne produsere inntil 4680 tonn, medan Ospeneset har løyve til å produsere inntil 3120 tonn. Med plastringanlegg er det ikkje tilstrekkeleg areal på verken Langøy eller Ospeneset satt av i gjeldande kommuneplan til å produsere maksimalt, ein måtte då ha til dømes brukt stålanlegg som er meir kompakte. Planframlegget er i strid med kommuneplanens arealdel og det har difor vorte utarbeidd planprogram som har sett rammene for utarbeidinga av reguleringsplanen og konsekvensutgreiing for den planlagte utvidinga. Konsekvensutgreinga og andre aktuelle tilhøve og tilhøvet til innkomne innspel til planarbeidet vert gjennomgått under.

Konsekvensutgreiing:

Planprogram for reguleringsplan for Langøy-Ospeneset har sett rammene for utgreiingsarbeidet i planutarbeidinga. Planprogrammet var på høyring og det kom innspel til planprogrammet som er innarbeidd i planprogrammet. Administrasjonen har gått gjennom konsekvensutgreiinga og har nokre kommentarar til ulike tema i denne.

Det vart utgreidd kun eitt alternativ til plassering utvoer 0-alternativet som var vurdert til å vere dagens situasjon med godkjente areal i kommuneplanen og dei dispensasjonane frå kommuneplanen som er

gjevne. Det kom innspel om at 0-alternativet burde vere slik området låg før desse dispensasjonane vart gjevne, grunna mellom anna for lite medverknad knytt til handsaminga av desse dispensasjonane. Administrasjonen har vurdert at dispensasjonshandsaminga har følgd dei lovar og reglar som er sett for denne typen saker, og vil fasthalde det 0-alternativet som er lagt til grunn i planprogrammet. Utover dette har det ikkje vore vurdert flytting av lokalitetane, då dette er tema som må vurderast i meir overordna planlegging og har ikkje vore aktuelt verken for kommunen sin del eller planfremjar.

Når det gjeld tema marint naturmangfald og naturressursar, så er det gjort ei grundig utgreiing på temaet, basert på kjent kunnskap spesielt knytt til drifta på dei to lokalitetane slik den ligg i dag. Utgreiinga har vurdert kunnskapsgrunnlaget som godt for området. Utgreiinga viser at den planlagte utvidinga truleg ikkje vil ha verknad på sårbare naturtypar i saltvatn, truleg grunna dei gode straumtilhøva med god vassutskifting på lokalitetane. Vidare er det vurdert at utvidinga vil ha ubetydeleg konsekvens for artsførekomstar i influensområdet, spesielt med tanke på raudlista artar. I høve verneområdet Grøningane er det heller ikkje vurdert at aktiviteten og utvidinga mot nord vil ha noko særleg auka negativ verknad for sjøfugl i området sjølv om det truleg vil kome meir aktivitet på anlegget som følgje av utvidinga. Det er likevel vurdert til å ha ein liten negativ konsekvens som følgje av auka aktivitet på anlegget. For tema marint naturmangfald har administrasjonen ingen spesielle merknader til resultatane frå konsekvensutgreiinga.

Vurdering av verknad på naturressursar viser at tiltaket har lite innverknad på område for fiske og havbruk, sjølv om Ospeneset per i dag har fortøyingslinjer som går gjennom avsatt fiskeområde i kommuneplanen til Masfjorden. Det er ikkje vurdert at nye anlegg vil ha noko negativ verknad for desse interessene. Administrasjonen er einig i vurderingane som er gjort i høve område for fiske/havbruk. Administrasjonen er også einig i at sjølv om arealet for utslepp ved lokalitetane vert auka, så vil ikkje det totale utsleppet frå anlegga endrast då det ikkje er auka i tillaten MTB (tonn løyvprodusjon), slik at spreinga av avfallsstoff frå anlegget vert lågare. Slik sett vil truleg utvidinga ha ein ubetydeleg konsekvens for kystvatn. Administrasjonen noterer seg likevel at det går fram av konsekvensutgreiinga at det er eit kunnskapsbehov for bruken av lusemidlar og effekten av desse på naturmiljøet over tid. Det pågår forskning på området, og bruk av lusemidlar er noko som er regulert i høve andre lovverk. Administrasjonen meiner soleis at sjølv om temaet har noko å seie for arealbruken og risikoen med omsyn til naturmiljø, så er dette eit tema som må handsamast i høve anna lovverk om det er for stor risiko med bruken av ulike preparat for å bekjempe lakselus.

Når det gjeld tilhøve til rømming, går det fram av planmaterialet at det totalt sett med større anlegg vil vere ein større rømmingsfare, sjølv om den enkelte merd vil ha lågare fisketettleik og soleis vere mindre utsatt. Administrasjonen meiner at dette vil vere eit naturleg utfall av større anlegg og meir fisk i sjøen, og så lenge ein ikkje har på plass teknologi som til dømes lukka anlegg, så vil det alltid vere ein fare knytt til rømming frå anlegg. Etter rømminga frå Speneset i 2015 rømte det over 50.000 laks, men det vart ikkje rapportert at nokre av desse var fanga i nærliggande elver under sportsfisket i 2015. Det vil vere opp til ansvarleg fagmynde å vurdere om rømmingsfaren som vert akkumulert som følgje av utvidinga av anlegget er av ein slik art at ein likevel ikkje kan tillate utvidinga.

Lakselus er eit anna tema som er omfatta av konsekvensutgreiinga, og ein viser her til at ein med meir areal truleg må pårekne større risiko for oppblomstring av lus i anlegga enn dagens situasjon. Området vil difor verte meir utsatt for luseoppblomstring og ein må sette inn tiltak for å halde dette på eit akseptabelt nivå. Undersøkingane viser at lusekonsentrasjonen er større på den inste lokaliteten Ospeneset. Vidare er det gjort undersøkingar som viser at det er lakseluspåverknad i Austfjorden som tilseier at lusesituasjonen har gitt ein negativ effekt på utvandrande laksesmolt frå heile området, inkludert sjøaure frå Storelva. Ei utviding av anlegget vil altså føre med seg auka risiko for oppblomstring av lakselus og det må etter administrasjonen sitt syn gjerast tiltak for å avgrense dette problemet. Det er gjennom Nordhordland Fiskehelsenettverk innført retningslinjer som har som målsetting å redusere problemet med lakselus og det vil verte innført nye produksjonsregimer som vil ha større fokus på luseproblematikk enn dagens regime, med mellom anna «trafikklys» som indikerer om produksjon i eit område kan auka, halde seg på nivå eller i verste fall avta grunna lusenivåa. Administrasjonen meiner at utvidingane som er planlagd vil auka moglegheita for oppblomstring av lus, men at dei relevante mynde må sette krav til korleis dei handterer denne situasjonen. Administrasjonen meiner at dei avbøtande tiltaka som ligg i anna lovverk vil vere tilstrekkeleg til å kunne tillate ei utviding av arealet til denne aktiviteten.

Tema landskap viser at ei utviding av areal på dagens lokalitetar nødvendigvis vil vise att i landskapsbiletet og vil gje verknad for både fastbuande med utsyn til akvakulturområdet og friluftslivet i området. Utvidingane vil likevel vere i samband med allereie etablerte anlegg, noko som avgrensar inngrepa noko sett i forhold til om det ikkje hadde vore akvakulturanlegg på lokalitetane i det heile. På Ospeneset vert fôrflåta flytta på nordsida av anlegget ved utviding til 6 ringar, noko som er i samsvar med ynskja til bebuarane på Hodneland. Konsekvens vil vere noko negativ for friluftsområda nord for anlegget, men administrasjonen vurderer at totalt sett vil dette vere eit positivt tiltak i høve landskap. Vidare er også begge anlegga utvida mot nord, slik at nyetablering kjem vekk i frå områda med utsyn til anlegga. Administrasjonen meiner at utvidinga ikkje vil føre til uakseptable konsekvensar for landskap då ein allereie har etablerte akvakulturanlegg i området og bruken tidlegare er klarert gjennom kommuneplan og dispensasjonar.

Når det gjeld friluftsliv på sjø og i strandsona vil begge anlegga verte noko større mot nord, men administrasjonen kan ikkje sjå at det vil ha spesielt større konsekvensar for friluftsliv enn det anlegga som ligg der i dag har for friluftslivet. Anlegga vil beslaglegge noko meir areal for fritidsfiske, men ferdslø mellom anlegga og land vil vere om lag som tidlegare, det same med ferdslø på utsida av anlegga. Det er etterspurt frå brukarar av området rundt Langøy at fôrflåta vert flytta på nordsida av anlegget i staden for dagens plassering, slik det er planlagt for på Ospeneset. Forslagsstillar har vurdert å flytta fôrflåten på Langøy, men sidan flåten vil ligge meir eksponert enn i dag og ut i frå tryggleiksomsyn ynskjer ein ikkje dette. Det er oftare eit problem å kome ut til fôrflåten på værharde dagar på Langøy enn på Ospeneset i dag, og ei flytting vil truleg forverre situasjonen. Administrasjonen ser at det vil vere ulemper ved ei flytting av fôrflåta på Langøy, men i høve bruken av området til friluftsliv vil det vere ein fordel om denne vert flytta nordover, då det er området sør på Langøy som er mest i bruk til friluftsliv. Administrasjonen vil i denne omgang ikkje tilrå at det vert sett noko rekkefølgekrev om flytting av fôrflåta til anlegget, men vil gjere ei grundigare vurdering av plasseringa og be om meir informasjon knytt til ulemper ved flytting i høyringsperioden, slik at det vert vurdert å flytte fôrflåta også for Langøy til andre gangs handsaming av planen.

Ei flytting av fôrflåta vil også ha samanheng med påverknad av anlegget i høve lyd, lyd og lukt både knytt til friluftslø og fastbuande som vert påverka av aktivitetane på anlegga. Det er utført støyvurdering som viser at anlegga ikkje vil generere støy som går ut over retningslinene som gjeld for industri i T-1442. Dette er vurdert ut i frå dei mest støyande aktivitetane ved anlegget. Det vil likevel vere mogleg å høyre aktiviteten ved anlegga, noko som kan oppfattast som forstyrrende. Når det gjeld lysverknad, vert det skildra at det er tiltak ein kan gjere for å både varsle om aktivitetar og tiltak for å redusere påverknaden på omgjevnadane når operasjonar vert utført. Dette må inngå som ein del av rutinar og krav til drifta av anlegget. Når det gjeld lukt frå anlegget vil dette truleg vere av heilt lokal art i tilknytning til forflåte og anlegget elles. Administrasjonen ser at ei flytting av fôrflåten på Langøy kan vere ei forbetring i høve verknad for omgjevnadane og vil vurdere dette i det vidare arbeidet. Elles kan ikkje administrasjonen sjå at den planlagte utvidinga vil ha effektar på lyd, lys og lukt som er mykje meir alvorleg enn dagens anlegg har.

Når det gjeld fiskeri og ferdslø på sjø viser konsekvensutgreiinga at nokre av fortøyingane vil kome inn på areal som er sett av til fiske i kommuneplanen til Masfjorden og det er registrerte gytefelt og område for fiske med passiv reiskap i nærleiken av planområdet. Ut frå planmaterialet går det fram at fortøyingar ikkje vil ha noko negativ effekt på fiske i området, og administrasjonen registrerer at mesteparten av fortøyingane vil kome i område der det allereie i dag ligg fortøyingar og kan ikkje sjå at desse vil utgjere ei spesielt større barriere enn dagens situasjon. Når det gjeld ferdslø vil sjølv sagt anlegga legge beslag på større sjøareal og det kan verte meir aktivitet knytt til anlegga, men administrasjonen kan ikkje sjå at det er avdekka tilhøve som fører til uakseptable forhold for ferdslø på sjø.

For tema sysselsetting og ringverknader vil utviding av anlegget medføre større produksjon og truleg fleire arbeidsplassar på anlegga, som er positivt for kommunen. Som det går fram av konsekvensutgreiinga vil også dette kunne ha ringverknader for andre delar av næringslivet i kommunen og regionalt, då ein nyttar seg av tenester og varer frå andre leverandørar. Akvakultur er også eit satsingsområde i nasjonal politikk i likhet med regionale målsettingar. Administrasjonen er einig i at ei utviding vil føre til positive effektar for sysselsetting, næringsliv og ringverknader.

Oppsummert meiner administrasjonen at konsekvensutgreiinga gir eit godt bilete av konsekvensane

tiltaket vil ha for omgjevnadane. Administrasjonen ser at utvidinga vil ha konsekvensar i høve rømming av fisk frå anlegga og spreing av lakselus, men dette er tilhøve som må vurderast i samband med drift av anlegga. Fjerning av moglegheita for akvakulturanlegg på Ådnøy spelar positivt inn i høve spreing av lakselus. Når det gjeld effekt av å flytte forflåta ved Langøy, meiner administrasjonen at ein treng meir informasjon knytt til ulempene ved ei flytting, og vil bruke høyringsperioden for å vurdere om det kan vere aktuelt å flytte også denne nord for anlegget.

Plangrepet generelt og omsyn til innkomne merknader:

Plangrepet generelt inneber ei utviding av dagens lokalitetar Langøy og Ospeneset og ei fjerning av AK-areal ved Ådnøy. Administrasjonen meiner at ei utviding av desse lokalitetane er ei føremålstenleg utvikling då desse allereie er klarert for akvakultur og er gode lokalitetar som har gode tilhøve for matproduksjon i sjø. Ein opnar opp for noko meir totalt areal enn det som er sett av til akvakultur i kommuneplanen, men det arealet som vert sett av til anlegga er det som er naudsynt med den valte produksjonsmetoden plastringanlegg slik administrasjonen ser det. Det vert lagt opp til at det skal vere gode forhold for fiskehelse i anlegga. I dagens kommuneplan er det sett av om lag 125 dekar til akvakultur på dei tre anlegga, og i tillegg kjem areal som det er gitt dispensasjon for etablering av anlegg. Det er ikkje finrekna på kor mykje areal det er snakk om som er sett av til akvakultur inkludert dispensasjonar, men truleg er dette kring 200 dekar. Areal som er sett av til einbruk AK-føremål i planframlegget er om lag 286 dekar. Dette er ei relativt stor utviding av det arealet som allereie er sett av, men administrasjonen meiner at det er eit føremålstenleg areal og det som er naudsynt for å kunne utnytte løyva som er gitt på områda.

I tillegg til einbruk akvakultur er det sett av fleirbruksareal til å kunne justere på anlegga om naudsynt og å gjere mindre endringar. Til dømes så vil forflåta for anlegget på Ospeneset kome innanfor dette området når anlegget vert utvida. Planskildringa og konsekvensutgreiinga tek utgangspunkt i at det kun er innanfor arealet AK-område utvidinga skal skje, slik administrasjonen les det. Om det skal gjerast justering av plassering av anlegget som er etablert innanfor AK-området eller det skal gjerast mindre endringar på anlegget, så er det opna for dette i det kombinerte føremålet, slik at ein skal kunne unngå å søke om dispensasjon ved mindre tiltak. Om ein skal gjere større endringar så må dette gjerast gjennom anten endring av reguleringsplanen eller helst gjennom rullering av kommuneplan. Administrasjonen meiner likevel at føresegnene opner opp for at heile dette området kan nyttast til akvakultur, noko som ikkje vil vere i samsvar med korleis planmateriellet elles er oppbygd. Administrasjonen vil på bakgrunn av dette føreslå ei justering av føresegna knytt til det kombinerte føremålet, slik at ein avgrensar kva som kan kome innanfor dette området, i tillegg til at det vert teke inn eit avsnitt om at utviding inn i området må godkjennast av kommunen. Slik vil ein kunne oppretthalde moglegheita til å kunne gjere justering av anlegget, samstundes som ein ved meir omfattande endringar må ha godkjenning frå kommunen før ein set i gang med tiltak. Administrasjonen meiner at føresegna er utforma med omsyn til det som går fram av planmaterialet, men at ordlyden må justerast for å sikre at tolkinga vert riktig.

Det var fleire merknader til oppstart av planarbeidet som er gjengitt over. Nokre av innspela som kom inn til oppstarten er tekne omsyn til i planframlegget, medan andre er vurdert og ikkje tekne omsyn til. Planfremjar si oppsummering som vart gjort i samband med planprogrammet er lagt ved saka.

I høve regionale mynde er dei fleste av innspela som kom inn frå desse følgt opp slik administrasjonen ser det. Det største avviket er gjerne knytt til Fylkesmannen sine innspel knytt til storleiken på planområdet og vurdering av om ein skulle regulere i fleire vertikalnivå. Administrasjonen har i samråd med plankonsulent vurdert at sjølv om fortøyingar er ein del av anlegga, har ein ønskt å halde reguleringsplanen på minst mogleg detaljnivå, og difor har ein også valt å ikkje inkludere alle fortøyingar i plankartet. Kommuneplanane opnar opp for etablering av naudsynte fortøyingar i både Masfjorden og Lindås og det er etter vår vurdering ikkje naudsynt å i tillegg regulere areal til desse. Det regulerte arealet og føremåla ville uansett berre vorte det same som i kommuneplanane, utan at arealbelsaget frå fortøyingane hadde kome betre fram etter administrasjonens mening. Vidare er det inkludert gode skisser og snitt over korleis fortøyingane er planlagt plassert i sjøen og på havbotn, slik at denne informasjonen kjem godt fram i planmaterialet. Elles har ein søkt å halde detaljnivået i

føresegnene på eit nivå som ikkje grip inn i andre sektorlovverk sine virkeområde, men halde dei etter dei vurderingskrav som plan- og bygningslova set, med fokus på arealbruken og influensområda eit anlegg vil kunne ha.

Når det gjeld private merknader, så er det fleire merknader som tek opp same tematikk. Det er teke omsyn til aksjonsgruppa på Hodneland sine innspel knytt til å legge förflåta på nordsida av anlegget og at nye bur vert etablert på nordsida. Ein er derimot ikkje einig i at plastringar ikkje er eigna anleggstype for lokaliteten. Flytting av anlegget lenger ut i fjorden grunna smittefare og luseproblematikk har heller ikkje vorte gjort, og dette er også Mattilsynet sitt ansvarsområde å vurdere avstand mellom eksisterande anlegg. Planframlegget har elles vurdert arealendringa sin verknad på naturtilhøva og gjort ei vurdering av samla belastning frå anlegga. Når det gjeld utslepp frå akvakulturnæringa, så er det gjort vurderingar av utslepp i konsekvensutgreiinga, slik Helga Skauge peiker på, og det kjem fram av vurderingane at det framleis er kunnskapsbehov for mellom anna bruk av kjemikaliar for avlusing og deira effekt på naturmiljøet. Her har ein likevel vurdert at dagens regulering av desse aktivitetane er tilstrekkeleg for å kunne godta desse driftsmetodane. Når det gjeld innspel på Arne Aven knytt til definering av 0-alternativ for utgreiingane, så er administrasjonen einig i vurderingane som er gjort i høve definering av dette frå plankonsulenten, då alle vedtak er gjort innanfor dei lovverk som er sett for til dømes dispensasjonsvedtak. Dispensasjonane har også vore til klagehandsaming hjå Fylkesmenn før endeleg vedtak. Når det gjeld framføring av straum til lokalitetane, så er dette skildra i planmaterialet og administrasjonen vil også påpeike at straumframføring også er omfatta av anna lovverk enn plan- og bygningslova, sjølv om ein har høve til å sette nokre krav til denne. Når det gjeld tilhøvet til merdareal og biomassevolum, så har ein teke utgangspunkt i dagens løyver for dette og kva arealbehov det medfører. Det er ikkje planlagt areal utover dei behova som ligg føre per i dag. Verknader for eksempelvis lyd, lys og støy er vurdert ut i frå denne drifta. Omsyn til medisinerings av fisk og i kva grad villfisk som går rundt anlegga får i seg desse er omtalt i konsekvensvurderinga. Vidare viser konsekvensutgreiinga at begge anlegga framleis vil beslaglegge areal inn mot land som fiskeforbodssone, og det er vist kva følgjer fortøyingar vil ha for eksempelvis fritidsfiske. Ferdsla mellom land og anlegga vert framleis oppretthalde. Plankonsulent har etter det administrasjonen kan sjå vurdert innspel og kunnskap som har kome frå lokalbefolkninga, og vurdert dette opp i mot behov og utfordringar ved drifta av anlegget. Administrasjonen håper at ein i høyringsperioden kan få fram enno meir opplysningar om tilhøve som kan belyse tilhøva i tilknytning til anlegga ytterlegare. Ein har elles ikkje vurdert at förflåta på Langøy kan flyttast på nordsida av anlegget, men her ynskjer administrasjonen å vurdere grunnlaget for denne avgjerda gjennom høyringsperioden. I høve dyreliv på Langøy er det vurdert at oppdrettsanlegget vil ha ubetydeleg konsekvens for trivsel for dyr på øya. Administrasjonen meiner so langt at planframlegget har svart på mesteparten av problemstillingane som er lagt fram i dei private merknadane frå lokalbefolkninga i området for akvakulturanlegga.

Planskildring:

Planskildringa inneheld ingen større feil eller manglar, og vedlegg til denne har administrasjonen heller ikkje nokre merknader til bortsett frå illustrasjonsmaterialet for Langøy. I illustrasjon for endring av anlegget på Langøy er det ein mindre feil i teiknforklaringa som tilseier at förflåta skal flyttast, noko som ikkje er tilfelle på Langøy.

Føresegner:

Føresegnene for planen er halde på eit overordna nivå utan for stor detaljering, slik som mellom anna Fiskeridirektoratet, Hordaland fylkeskommune og Fylkesmannen har presisert i sine merknader til oppstart. Det er teke inn føresegner knytt til arealføremål som er aktuelle å regulere etter plan- og bygningslova når det gjeld det aktuelle tiltaket sin verknad på omgjevnadane. Det er etter administrasjonen si oppfatning ikkje teke inn føresegner som regulerer område som anna sektorlovgivning skal følgje opp eller som gjeld tilhøve som plan- og bygningslova ikkje opner opp for

at ein skal ta stilling til i ein reguleringsplan.

Når det gjeld føresegn 4.5 som omhandlar kombinert føremål i sjø og vassdrag: ferdsle og akvakultur, meiner administrasjonen at føresegna må spissast i høve kva som er tillate innanfor dette området. Som det går fram av konsekvensvurderinga, så er det areal innanfor einbruk akvakultur som er vurdert og vekta i høve påverknad på omgjevnadane, og området for kombinert føremål skal nyttast til justering av plassering og mindre endringar for anlegga. Slik føresegna ligg no, meiner administrasjonen at denne opner opp for alle typar endringar innanfor føremålet, slik at om ein erstattar eksisterande anleggskonfigurasjon emd ny og meir arealkrevjande teknologi, så opner føremålet opp for å kunne nytte heile arealet som er sett av. Dette er etter administrasjonen sitt syn ikkje i samsvar med det som er konsekvensutgreidd og heller ikkje i samsvar med vedtaket frå plan- og miljøutvalet der det går fram at ein skal unngå å regulere vesentleg meir areal enn det som allereie er sett av innanfor planområdet. Om ein også inkluderer alt arealet innanfor kombinert føremål, vil ein regulere inn ytterlegare 214 dekar med areal for akvakultur innanfor planområdet. Administrasjonen vil difor at det vert teke inn to presiseringar i føresegna for kombinert område, slik at det går fram at det er snakk om mindre endringar av akvakulturanlegg, og i tillegg at endringar som vert gjort på anleggskonfigurasjon inn i det kombinerte føremålet skal godkjennast av kommunen knytt til arealbruken som er knytt til endringa. Om det då er snakk om større endringar, må kommunen ta stilling til om det er endringar som krev at planen må endrast gjennom reguleringsendring eller om det er naudsynt med andre tilleggsvurderingar om det er snakk om større arealbeslag. Ein vil då ha sikra at ein ikkje treng dispensasjonshandsaming av justeringar og endringar på anlegg, men ein sikrar at ein ved større endringar vil måtte gjere arealmessige vurderingar i kommunen av verknader av endringar som vert søkt om.

Forslag til ny ordlyd § 4.5: Føremålet er fleirbruksområde for ferdsle og akvakultur. I områda er det tillate med justering av plassering og mindre endring av akvakulturanlegg. I området er det høve til å føre fram kablar for tilføring av elektrisitet. Det er tillatt å erstatte eksisterande anleggskonfigurasjon med ny teknologi og driftsmåtar. Kommunen skal godkjenne justering av plassering og mindre endringar av anlegg som kjem inn i området.

Tiltak som kan hindre eller forstyrre akvakulturverksemd, skal ikkje tillast i nærleiken av områda avsett til akvakulturformål.

Tiltak i området skal spesielt avklarast med omsyn til bileia Masfjorden, og navigasjonsinnretningar.

Plankart:

Plankartet har nytta arealkodar i stor grad i samsvar med overordna plannivå. Kombinert føremål ferdsle og akvakultur viser område for tilpassingar og justering av akvakulturanlegga som er planlagt innanfor VA-områda. Administrasjonen har ingen merknader til plankarta som er utarbeidd.

ROS-analyse:

Det er ikkje nytta Lindås kommune sine akseptkriterier for ROS-analyse, og det går ikkje fram av planmaterialet kvifor ein har nytta andre akseptkriterier enn dei som er fastsett for kommunen. Administrasjonen meiner likevel at akseptkriteriene som er nytta og risikomatriza gjer eit godt bilete av risikotilhøve for akvakulturdrift innanfor det aktuelle området. Mange av temaene som er aktuelle å ta opp i samband med handsaming etter plan- og bygningslova, er også dekkja av andre sektorlovverk for akvakulturdrift. Dette gjeld krav om dokumentasjon, rutinar, planar, analysar og sertifisering. Det er i ROS-analyse føresett at dei tema som vil vere overlappa, er ivareteke gjennom andre lovverk der det er krav om dokumentasjon, rutinar og liknande. Administrasjonen har gått gjennom ROS-analyse og er av den oppfatning at analyse omfattar aktuelle hendingar og situasjonar som kan oppstå gjennom drifta av akvakulturanlegg og at vurderingane som er gjort knytt til avbøtande tiltak er tilstrekkeleg for å

halde risiko som følgje av drifta på eit akseptabelt nivå. Ein føreset at drift og tiltak vert gjennomført i samsvar med dei lover og reglar som er gjeldande. Administrasjonen har ikkje spesielle merknader til ROS-analyse slik den ligg føre.

Tilhøvet til folkehelse:

Det er ikkje gjort eigne vurderingar knytt til folkehelse i planmaterialet etter det administrasjonen kan sjå, men folkehelse er noko omtalt i andre samanhengar i planmaterialet. Ette rdet administrasjonen kan sjå, vil utvidinga av areal for akvakultur føre til ein mindre negativ verknad ut i frå vurderingane som er gjort i konsekvensutgreiinga. Ein vil legge beslag på noko areal som elles kunne verte brukt til fritidsfiske og ferdsle, auke i aktiviteten ved anlegga vil kunne vere sjenerande i form av lyd, lys og auka ferdsle på sjø i tillegg til at nokre vil kunne oppfatte anlegget som skjemmaende. For friluftsliv ville ei flytting av fôrflåten på Langøy bidra til ein positiv effekt på bruken av sørsida av Langøy, på same måte som flyttinga av fôrflåten ved Ospeneset. Det kan tenkast at auke sysselsetting vil utgjere ein gevinst i folkehelse om ein får personar ut i arbeid som følgje av utvidinga av anlegga. Alt i alt meiner administrasjonen at arealutvidinga slik den ligg føre vil ha ein liten negativ effekt for folkehelse i kommunen.

Oppsummering og tilråding:

Administrasjonen er positiv til at ein legg til rette for vidareutvikling av akvakulturanlegg i kommunen gjennom planprosess i staden for den dispensasjonspraksisen som tidlegare har vore nytta for akvakulturanlegg. Det er levert inn eit grundig utarbeidd planframlegg, der administrasjonen er einig i dei fleste vurderingane som er gjort. Når det gjeld tilhøvet til kombinert føremål for akvakultur og ferdsle, ynskjer administrasjonen at det vert gjort ei endring i føresegna som presiserer det som planen er meint å opne for slik administrasjonen forstår det. Vidare ynskjer administrasjonen noko meir grunnlag for å vurdere om det kan vere aktuelt å tilrå ei flytting av fôrflåta ved Langøy. Administrasjonen meiner at dei aktuelle lokalitetane har gode tilhøve for utviding av produksjonen samanlikna med andre lokalitetar i kommunen, og det er samstundes positivt at ein utvidar desse og tek ut lokaliteten ved Ådnøy i same prosessen. Administrasjonen vil tilrå at planframlegget vert lagt ut til høyring og offentleg ettersyn med den eine føreslåtte endringa i føresegnene.

Gjennomgang av merknadar og uttalar til 2. gangs handsaming i plan- og miljøutvalet 19.09.2017

Det kom inn totalt 19 merknader frå offentlege mynde og naboar ved første gangs høyring og offentleg ettersyn av planframlegget. I tillegg har råd og utval i kommunen uttalt seg i saka. Merknadar og uttalar vert gjennomgått under. Det har i tillegg vore halde folkemøte i høyringsperioden og innspel frå dette møtet er teke med under vurderinga. Tiltakshavar har i tillegg levert inn sine kommentarar til merknadane som er kome inn i merknadsskjemet som er lagt ved saka.

1. *Norges vassdrags og energidirektorat* har ingen merknader til planframlegget.

Administrasjonens vurdering: Vert teke til orientering.

2. *Bergen og Omland hamnevesen* ser ikkje at planframlegget er i strid med deira interesser.

Administrasjonens vurdering: Vert teke til orientering.

3. *Fiskeridirektoratet* meiner planframlegget tek omsyn til planlagde og eventuelle framtidige justeringar av anlegga på lokalitetane. Fortøyingane som er planlagt inn i område sett av til fiske vert ikkje vurdert til å vere i konflikt med utøving av fiske. Fiskeridirektoratet understreker vidare at dei ikkje anser at det vil vere noko særskilt større rømmingsfare om anlegga vert større. Større anlegg er gjerne meir robuste enn mindre anlegg og gir på den måten mindre rømmingsfare. Fiskeridirektoratet er i utgangspunktet mot privat regulering i sjø, då ein slik praksis kan gje større «eigartilhøve» til område som i utgangspunktet er ein allmenning. Inndragning av inaktive lokalitetar kan ved ein slik praksis vise seg å vere vanskelegare. På lokalitetar der det har vore drift og anlegg lenge, bør ein heller løyse problem knytt til arealbruk på andre måtar enn å sette i gang store planprosessar då fylkeskommunen føl opp desse sakene med sektormynde. Fiskeridirektoratet har ingen merknader til reguleringsplanen i seg sjølv og rår til at denne vert godkjend.

Administrasjonens vurdering: Vert teke til orientering.

4. *Kystverket* ser at deira merknader til oppstart er ivaretekne i planen og har ingen merknader til planframlegget.

Administrasjonens vurdering: Vert teke til orientering.

5. *Hordaland fylkeskommune* presiserer at dei meiner det er lite føremålstenleg med ein fast praksis med krav om reguleringsplan for akvakultur i sjøområda og at kommuneplanen normalt er tilstrekkeleg nivå for å avklare arealbruk. Fylkeskommunen meiner vidare at konsekvensutgreiinga som er utarbeidd er grundig og fagleg god, og gjev tilstrekkeleg grunnlag til å vurdere konsekvensane

av planen.

Fylkeskommunen meiner at det er viktig å legge til rette for havbruksnæringa og ein viktig faktor er tilgang på eigna areal og at desse areala vert utnytta på ein best mogleg måte. Sjøområda som vert sett av til akvakulturområde bør vera store nok til å til å dekkja behov for å skifte ut og justere anleggsplassering, slik at dette ikkje vanskeleggjer dette i framtida. Fylkeskommunen meiner vidare at føresegn 4.5 bør tydeleggjere kva som kan søkast om innanfor det kombinerte føremålet «ferdsle og akvakultur», slik at dette ikkje vert eit tolkingsspørsmål i oppfølginga av planen. Det vert vidare tilrådd at krav om godkjenning av kommunen ved justering av plassering og mindre endringar av anlegget vert teke ut av føresegn 4.5. Slik det er formulert, med førehandsgodkjenning frå kommunen, vil det kunne gjere planen mindre eintydig, då det ikkje går klart fram kva justeringar og endringar som kan godkjennast av kommunen og på kva måte denne godkjenninga skal gjerast. Førehandsgodkjenning vil også skape ekstra sakshandsamingstid då alle søknader i dette arealet først må godkjennast i kommunen og så sendast til ordinær handsaming etter akvakulturregelverket. Vidare vil ei kommunal godkjenning under reguleringsplannivå vere å ansjå som ei byggesak, og akvakulturanlegg i sjø er unnateke søknadsplikt etter plan- og bygningslova, då dei har handsaming etter akvakulturlova.

Når det gjeld tema landskap er fylkeskommunen einige i vurderingane som er gjort i konsekvensutgreiinga og stiller seg positive til at det vert teke inn føreingar for farge- og materialbruk som skal dempe anlegget sitt uttrykk og verknader på omgjevnadane. Avslutningsvis har fylkeskommunen krevd at det skal utførast marinarkeologisk registrering av området i samband med offentleg ettersyn.

Administrasjonens vurdering: Administrasjonen er i utgangspunktet einig med fylkeskommunen om at planen må vere tydeleg og ikkje legge opp til meir søknadsprosessar enn naudsynt for det aktuelle området. Føremålet med å krevje søknad om bruk i området som er sett av til kombinert føremål var å sikre at kommunen har tilsyn i kva som vert tillate i det aktuelle området, då føresegnene opnar opp for fleire ulike tolkingar av kor mykje av området som kan takast i bruk til akvakulturverksemd. Administrasjonen har i samråd med plankonsulent forsøkt å spisse føresegna slik at føremålet med det kombinerte området, som er å unngå at ein treng å ske dispensasjon for mindre endringar i anlegget, vert vidareført samstundes som ein sikrar at føremålet ikkje vert opna opp for full utviding av akvakulturanlegg. Slik føresegna er endra, vil uansett kommunen få søknadar til uttale i forbindelse med endring av anlegg, men det må ikkje søkast særskilt for eikvar endring. Skulle kommunen likevel meine at ei endring, flytting eller utviding er i strid med det reguleringsplanen opnar opp for, vil ein ha moglegheit til å spele dette inn i samband med handsaminga etter akvakulturlova. Totalt sett meiner administrasjonen at ein med revidert tekst i føresegna sikrar at innhaldet i planen er føreseieleg og fleksibelt for næringa, samstundes som kommunen ikkje gir frå seg moglegheiten til å stoppe ei utviding som vil vere i strid med føremålet bak reguleringsplanen.

Når det gjeld tilhøvet til marinarkeologiske registreringar så er dette under arbeid og vil etter planen verte avklart i oktober, men føresegnene tek uansett høgde for at Sjøfartsmuseet skal varslast dersom det i samband med tiltak på anlegget vert oppdaga kulturminner og ein må i slike tilfeller legge ned arbeidet og varsla

Sjøfartsmuseet.

6. *Masfjorden kommune* ynskjer å sikre ei berekraftig og langsiktig forvaltning av Fensfjorden, og ynskjer ikkje å auke produksjonen i fjorden før det ligg føre rapport for tilstanden i Fensfjordbassenget. Det vert vist til at det er tildelt skjønsmidlar for at det skal lagast ein interkommunal kommunedelplan for Fensfjorden og Austfjorden og Masfjorden kommune ynskjer ikkje å auke produksjonen før denne planen ligg føre.

Administrasjonens vurdering: Reguleringsplanen opnar i utgangspunktet ikkje opp for auke i produksjonen på dei to lokalitetane som vert regulerte med omsyn til maksimal tonnasje (MTB) som kan produserast innanfor eksisterande løyver, men det vert sett av meir areal til akvakulturføremål slik at denne produksjonen kan føregå i plastringar som er ønskt teknologi på lokalitetane. Administrasjonen er einig i at før det vert opna opp for meir MTB i fjordbassenget, så må interkommunal plan for Fensfjorden/Austfjorden vere på plass. Administrasjonen meiner ikkje at arealutvidinga vil legge unødvendige føringar på prosessen med den interkommunale planen då dei aktuelle lokalitetane som det vert sett av meir areal på allereie er godkjente for den aktuelle MTB som det vert lagt til rette for arealmessig. Reguleringsplanen tek ut lokaliteten på Ådnøy som akvakulturområde og vil soleis redusere talet på lokalitetar til akvakultur i Fensfjorden.

7. *Mattilsynet* stiller seg positiv til at Eide Fjordbruk ynskjer å ta i bruk fleire merdar og utvide arealet på dei to lokaliteane som vert regulert, då same talet på fisk fordelt på eit større område vil medføre lågare fisketettleik som vidare er gunstig med omsyn til fiskehelse. Velferda til fisken vil også verte betre, då vassgjennomstrøyminga vert betre og fisken får betre tilgang på oksygen. Mattilsynet peiker på at det ikkje går fram av planframlegget at arealutvidinga er gjort for å kunne auka tillaten biomasse på lokalitetane. Arealutvidinga i seg sjølv vil då ikkje medføra auka smitterisiko for anna akvakulturverksemd og villfisk i området, fordi totalt antall fisk vil vere det same som dagens nivå. Nivået av lakselus vil dermed ikkje verte endra som følge av ei utviding av areal til bruk til akvakulturverksemd, ei heller sjukdomssituasjonen. Rømming vil kunne utgjere ein større risiko, slik som det går fram av konsekvensutgreiinga. Mattilsynet er vidare positiv til at akvakulturområdet ved Ådnøy vert regulert vekk som følge av planen då det ikkje vil vere smittemessig gunstig å opprette nye anlegg på denne lokasjonen.

Administrasjonens vurdering: Administrasjonen registrerer at Mattilsynet er positive til arealutvidinga ut frå fiskehelseomsyn og at dei ikkje vurderer at arealutvidinga i seg sjølv vil utgjere ein auke i lusesituasjonen og sjukdom så lenge ein føreset at dagens nivå på biomasse vert vidareført. Ein antar då at situasjonen er vurdert ut i frå dei løyva som er gjeve på lokalitetane på høvesvis 3120 tonn og 4680 tonn. Rapporten frå rådgivande biologar viser eit noko anna bilete av situasjonen, og etter det administrasjonen kan sjå kjem dette av at det er

dagens situasjon med lågare produksjon på Ospeneset og Langøy enn dei løyva som ligg føre som er vurdert. Mattilsynet vurderer soleis situasjonen ut i frå dei løyva som er gitt på 3120 tonn og 4680 tonn og ikkje dagens produksjonsnivå som ligg under dette. Slik administrasjonen forstår det, vil då skildringa av konsekvens som er gjort av rådgivande biologar, allereie vere vurdert av Mattilsynet til å vere forsvarleg ut i frå den informasjonen som ligg føre. Mattilsynet vurderer ikkje at arealutviding i seg sjølv vil ha konsekvens for lusesituasjon og sjukdom, då same antall fisk spreidd på eit større område i seg sjølv er positivt.

8. *Fylkesmannen i Hordaland* er positiv til at det vert utarbeidd ein reguleringsplan som skildrar dagens tilstand i området og verknad av planen. Planskildringa og konsekvensutgreiinga er i hovudsak god, men Fylkesmannen har nokre merknader til innhaldet.

Når det gjeld forankringar for anlegget, peiker Fylkesmannen på at dei hadde innspel om å inkludere areal for fortøyingar i planområdet og plankart, men at dette ikkje er teke til følgje. Tanken bak dette var å vise faktisk arealbruk i samband med akvakulturverksemd og vise kva område der andre interesser vert negativt påverka eller sett til side som følgje av akvakultur. Fylkesmannen ser likvel at dei kan akseptere at dette ikkje er vist, då kommuneplanane til Masfjorden og Lindås opnar opp for slik etablering av fortøyingar innanfor tilgrensande areal. Det vert likevel lagt til grunn at ei slik tilnærming må nyttast i komande rulleringar av kommuneplanar og i den interkommunale planen for Austfjorden.

Vidare vert det trekt fram at utgreiingane i planmaterialet er gode, men at det manglar noko på tema naturmangfald spesielt når det gjeld kunnskapsgrunnlaget om tilstanden for anadrom laksefisk. Ei meir utfyllande vurdering av verdi og potensialet til vassdraga og stammene av anadrom fisk er sakna. Dette gjeld til dømes tilhøve til fritidsfiske og rekreasjon. Fylkesmannen peiker også på at det ikkje er nytta sist oppdaterte kunnskap på lusesituasjonen i fjorden i konsekvensutgreiinga, der det oppdaterte materialet viser at stammene rundt fjorden er svært negativt påverka av lakselus, med høg pårekna dødelegheit og då særleg på utvandrande sjøauresmolt. Fylkesmannen meiner soleis at konsekvensutgreiinga er uklar på kor alvorleg lakselussituasjonen er i området ut i frå eit villfiskperspektiv.

Fylkesmannen peiker vidare på at det ofte i kjølvatnet av ei arealutviding kjem søknader om vidare utviding av MTB på lokalitetar, sjølv om det av planmaterialet går fram at dette ikkje er tilfelle og at det er dette som vert lagt til grunn for utgreiingane i planframlegget. Ei utviding av MTB i etterkant av arealutvidinga vil slik Fylkesmannen ser det, sette til side vurderingane som er gjort i reguleringsplanarbeidet, då det her ikkje er vurdert konsekvensar knytt til høgare biomasse enn løyvd biomasse på lokalitetane.

Når det gjeld fiskesjukdom meiner Fylkesmannen at dette burde ha vore omtalt betre i planmaterialet, med kjent kunnskap og spesielt sjukdom i akvakulturanlegg sin påverknad på villfisk. Det vert peika på at kunnskapsgrunnlaget omkring temaet ikkje er tilstrekkeleg for å kunne eintydig slå fast ein konklusjon, men at temaet likevel burde vore vurdert i ROS-analysen eller som ei skildring av

moglege verknader for naturmangfaldet.

Når det gjeld friluftsliv i området, peiker Fylkesmannen på at det på bakgrunn av merknadane som er komne inn kan stillast spørsmålsteikn ved om verknaden for friluftsliv er undervurdert i konsekvensutgreiinga for planområdet.

Fylkesmannen konkluderar med at dei i hovudsak meiner planen er framstilt på ein god måte, og at planen med nokre utfyllingar på omtalte tema kan vere eit grunnlag for effektiv drift av gitte akvakulturløyve.

Administrasjonens vurdering: Når det gjeld tilhøvet til forankringar, meiner administrasjonen at desse er tilstrekkeleg skildra i planmaterialet, sjølv om dei ikkje er synt på kart. Administrasjonen er einig med Fylkesmannen at det bør arbeidast for å få synleggjort areal som vert beslaglagt av fortøyingar i overordna planprosessar framover, og vil jobbe for at det vert funne ei løysing for å få dette på plass.

Når det gjeld tilhøvet til lakselus og lusa si påverknad på villfisk, vert det utarbeidd eit tilleggsnotat til planskildringa der utfyllande informasjon knytt til anadrome vassdrag som kan verte påverka av utvidinga av anlegget vert skildra. Etter det administrasjonen kan sjå, gir konsekvensutgreiinga eit godt bilde av korleis eit nytt anlegg vil kunne påverke lusesituasjonen i området. Dialog med Mattilsynet understreker i tillegg at situasjonen som er skildra er vurdert i samband med løyva som er gitt om samla MTB ved anlegga. Mattilsynet meiner i tillegg at i høve lusesituasjonen og fiskehelse generelt så vil ein overgang til plastringanlegg vere positivt for desse tilhøva. Mattilsynet peiker også på at lusesituasjonen i fjorden har vore stabil til tross for utvidingar ved anlegga dei siste åra.

Fiskesjukdom vil også verte betre omtala i tilleggsnotatet som vert utarbeidd til planen. Når det gjeld tilhøvet til friluftsliv, så er det kome inn mange merknader som peiker på lokale verdiar for friluftslivet i området i høyringa og også på folkemøtet som vart halde i samband med høyringa av planen. Merknadane peiker på at utvidingane vil kome i konflikt med mykje brukte friluftsområde både ved Langøy og Ospeneset. Administrasjonen meiner i prinsippet at det som har kome fram i høyringa har vorte vekta i konsekvensutgreiinga, nærare utgreiing knytt til dette kjem fram under «vurdering» under.

9. *Fiskarlaget Vest* peiker innleiingsvis på at det er mange interesser som fører til press på fiskeriområde, mellom anna akvakultur. Det er viktig at ein ser samla på alle prosjekt som kan utfordre fiskeri- og gyteområde og ikkje fører ein bit-for-bit politikk. Fiskarlaget viser til at det er registrert gyteområde og fiskeområde i fjordsystemet knytt til lokalitetane. Det blir i tillegg drive fiske i området som ikkje er vist på fiskeridirektoratet sine nettsider. Fiskarlaget er einig i at reguleringsplanar for akvakulturområde skal bli ein fast praksis, då dette kan auke «eigarskapen» til områda for dei som utarbeider planane og det regulerte området. Fiskarane er opptekne av å ta vare på viktige eksisterande fiske-, gyte- og oppvekstområde og er avhengige av eit reint hav. Sjøvern er like viktig for fiskerinæringa som jordvern for landbruksnæringa. For lokalitetane Langøy og Ospeneset vil ikkje dei planlagde fortøyingane beslaglegge noko særstørre område enn dagens anlegg og

fiskarlaget går på bakgrunn av dette ikkje i mot planframlegget.

Administrasjonens vurdering: Reguleringsplan som verkty for å regulere akvakulturområde på sjø er ikkje tenkt på som noko føretrukken metode for å sette av område til akvakultur i kommunen, men vert i dette tilfellet nytta då det vert for lenge å vente på rullering av kommuneplanen for tiltakshavar. Administrasjonen tek elles merknaden til orientering.

10. *Frøyset grunneigarlag* peiker på at dei er sterkt i mot utvidinga av anlegget som vil berøre innløpet til Frøysetvassdraget der anadrom fisk vandrer, og er uroa for ei vidare utviding av anlegga på Ospeneset og Langøy. Sjøaure er spesielt utsett for lus, då dei vandrar i fjordsystemet heile året bortsett frå tida når gytinga føregår. Dei kan godta lukka anlegg, då dette ikkje vil føre til slamfelling til botn og vidareføring av slam inn i Masfjorden og Austfjorden.

Administrasjonens vurdering: Tilhøve til lusepåverknad og påverknad på anadrome vassdrag er omtalt i konsekvensutgreiinga og viser at den aktuelle arealutvidinga vil kunne føre til negativ effekt på desse ut frå dagens produksjon som ikkje er like stor som dei løyvde grensene (4680 og 3120 tonn). Det er likevel vurdert av utsleppsmynde (Fylkesmannen) og Mattilsynet i samband med søknader om utvidingar av konsesjonar at den løyvde tonnasje på anlegga (4680 og 3120 tonn) er innanfor tolegrensar og at arealutviding i seg sjølv ikkje vil vere negativt for lusesmitte og fiskehelse generelt. I følgje rapportane som er vist til i merknaden frå Fylkesmannen går det fram at det er ein del usikkerheit knytt til vandringsmønster for anadrom fisk og risiko for lusepåslag. Meir kunnskap på desse områda ville kunne bidratt til vurderinga knytt til risiko for smitte av lus og sjukdommar på villfisk. Mattilsynet peiker likevel på at lusesituasjonen i fjorden har vore stabil trass i utvidingar av biomasse dei seinaste åra og at arealutvidinga truleg ikkje vil ha negativ effekt ut i frå dei løyvde som er gitt på lokalitetane.

11. *Per Teige* på vegne av *Aksjonsgruppen på Hodneland* peiker på at forflåta ved Ospeneset sidan etableringa av nytt anlegg etter stormen Nina, har kome mykje nærare Hodneland enn tidlegare. Dette har auka ulempene for bygda betydelig i høve tidlegare situasjon. Det er viktig for bygda at utvidelse skjer på nordsida av dagens anlegg, både nye ringar og flytting av forflåten. Plasseringa av forflåte og ringar på nordsida av anlegget er positivt av fleire grunnar, mellom anna frigjerung av fiskeplass, mindre støy frå dagleg drift og spesielle operasjonar, mindre lysforureining, mindre visuell forureining og fugle- og dyreliv vert mindre uroa grunna driften på anlegget. Teige seier seg einig i vurderingane som er gjort av kommunen og planfremjar i høve plassering av nye ringar og flytting av forflåte, då dette vil vere positivt for Hodnelandsbygda. I høve påstander om påverknad frå anlegget på friluftsområdet Søndre Lotrebogane som kom fram i folkemøtet om planen, peiker Teige på at friluftsområdet i beste fall kan brukast til mellom anna bading nokre få dagar om sommaren og at området etter deira meining vert lite berørt og er fullt brukbart til både bading og andre friluftaktivitetar sjølv med den

planlagde utvidinga og flytting av forflåten. Effekten av anlegget for Hodnelandsbygda er heilårleg og av betydning for fleire menneske enn dei færre og periodiske brukarane av friluftsområdet ved Lotrebogane.

Administrasjonens vurdering: Når det gjeld plassering av nye ringar og forflåte på nordsida av anlegget på Ospeneset, meiner administrasjonen at plasseringa er den som totalt sett gir minst negative effektar ved utviding av anlegget. Det kom på folkemøtet, som Teige påpeiker, fram at lokalbefolkninga meiner at friluftsområdet Søndre Lotrebogane har stor verdi og at utvidinga vil forringe bruken av området. Utvidinga vil føre til at støy frå drift og operasjonar vil kome nærare friluftsområdet og vil ha ein negativ verknad på utøving av friluftsliv i området. Administrasjonen meiner likevel at friluftsområdet ligg såpass skjerna til at utvidinga av anlegget ikkje vil kome i vesentleg konflikt med friluftinteressene i området. Området er allereie opparbeidd med oppdrettsanlegg og ei flytting av forflåte og nye ringar vil føre til at spesielt forflåten kjem nærare og at operasjonar og støy derfrå vil kunne oppfattast i friluftsområdet, men administrasjonen meiner at den påverknaden ikkje vil føre til ei vesentleg forverring og at flyttinga i tillegg vil vere positiv for Hodneland.

12. *Einar Øvretveit* ynskjer ikkje at lokaliteten på Ospeneset skal få auka biomasse. Det vert vist til problematikken med lakselus og spreiding av denne til oppvekstområde for sjørret ved utløp frå Storelva som ligg tett ved anlegget. Øvretveit peiker på at kommunen bør vere pådrivar for å få skifta ut eksisterande anlegg med lukka anlegg slik at ein kan unngå problema med forureining og forspill som er i ferd med å øydelegga villfiskbestanden.

Administrasjonens vurdering: Det er i samband med arealutvidinga i reguleringsplanen ikkje lagt til grunn auka biomasse på lokalitetane utover det som allereie er løyvd (3120 og 4680 tonn). Ein legg likevel til rette for at ein kan produsere på desse nivåa med plastringar i staden for meir tradisjonelle anlegg. Mattilsynet vurderer ikkje at anlegg med plastringar vil endre på deira vurdering av forsvarleg drift ved anlegga, men det går fram av planmaterialet at full produksjon ved dei to anlegga vil kunne føre til auke i luseproduksjon ved anlegga sett i forhold til dagens drift på anlegga. Mattilsynet peiker likevel på at det i Fensfjorden har vore stabile lusetilhøve i fjorden sjølv om biomasse i fjordsystemet har auka. Korleis anlegga vert drifta kan altså ha mykje å seie for lusesituasjonen. På bakgrunn av at Mattilsynet meiner at situasjonen i høve lakselus og fiskehelse er akseptabel i høve produksjon av høvesvis 3120 og 4680 tonn biomasse og at produksjon i større anlegg er positivt for dette, kan administrasjonen vanskeleg sjå at det er grunnlag for å vurdere annleis enn det mynde med ansvar for akvakulturnæringa meiner.

Når det gjeld tilhøvet til lukka anlegg, meiner administrasjonen at dette kan vere eitt av fleire tiltak i framtida for å redusere utslepp og påverknad på miljø frå oppdrettsnæringa. Teknologi og alternativer til dagens produksjon er likevel ikkje nok utvikla til at ein kan ta desse i bruk per i dag. Det er også usikkert kva type anlegg som vil kunne vere passande for dei aktuelle lokalitetane, då det kan tenkast at lukka anlegg gjerne kan passe best ein stad, medan andre variantar

kan vere betre tilpassa lokalitetar med utsette værtilhøve eksempelvis. Administrasjonen er i utgangspunktet positiv til driftsformar som kan minke miljøpåverknaden frå akvakulturanlegg, men meiner at denne typen krav må komme gjennom rullering av kommuneplan der ein kan ta stilling til kva typar anlegg som er tilgjengelege eller truleg kjem til å vere tilgjengelege innanfor kort tid, og der ein kan gjere val som ser heilskap mellom større område innanfor kommunen.

13. *Steinar Danielsen* meiner den planlagde utvidinga vil føre til ytterlegare forringing av dei kvalitetane området har for innbyggjarane knytt til planområdet. Danielsen peiker på at kvadratiske merdar urde vera nytta då dei tek mindre plass enn sirkelforma og selskapet kan nå den ønskje produksjonen. Avslutningsvis vert det trekt fram at lakselusa er i ferd med å utrydde sjøauren i Storelva.

Administrasjonens vurdering: Kvadratiske merdar slik som låg på Ospeneset før anlegget havarte under stormen Nina er av næringa vurdert som utdatert teknologi for produksjon oppdrettsverksemd, og er ein av grunnane til at ein ynskjer å skifte til meir robuste anlegg på lokalitetane. Dei nye anlegga har også fordelar knytt til fiskehelse og fiskevelferd, noko Mattilsynet peiker på.

Når det gjeld situasjonen i Storelva for sjøaure, så er dette tilhøve som vert regulert av fylkeskommunen i samråd med andre regionale og statlege mynde. Det har i etterkant av høyringa vore diskutert mellom administrasjonen og planfremjar om ein forvaltningsplan for Storelva kunne vore eit mogleg tiltak for å sikre at elva ikkje vert tom for sjøaure. Ein forvaltningsplan vil kunne skildre tiltak for å betre tilhøva i elva og samstundes avdekke kva anlegg som eventuelt påverkar situasjonen i elva og som difor burde bidra inn med tiltak i elva. Dette er likevel ein type tiltak som må vurderast av akvakulturmynde som er fylkeskommunen slik administrasjonen ser det. Det har vore diskutert om det kunne vore aktuelt å leggje inn rekkefølgekrav om at ein slik plan eller andre tiltak for å betre tilstanden i elva måtte vere på plass før ei utviding kan skje, men administrasjonen kan ikkje sjå at det er noko konklusjon om kva slags tiltak som kan vere aktuelt og at det difor vil vere vanskeleg å sette konkrete krav til kva som skal gjennomførast før ein kan utvide anlegget. Fylkeskommunen styrer tildeling av akvakulturløyver og vil kunne sette slike krav i samband med handsaming etter akvakulturlova. Eide fjordbruk har sagt seg positive til å bidra i høve tiltak for å betre tilhøva i Storelva for sjøaure og er interessert i å betre dialog med interessentar og grunneigarar knytt til Storelva.

14. *Frode Fjellsbø* peiker på at talet på fisk i Storelva har gått ned og talet på gjenverande fisk i elva har gått opp dei seinare åra, og set dette i samheng med oppdrettsnæringa i fjorden. Ei auke i biomasse og areal vil auke påslag av lus på villfisk. Vidare bør det undersøkast om straumtilhøve tek elvevatn forbi anlegga. Fjellsbø peiker på at elveigarlaget ikkje var informert om folkemøte om reguleringsplanen og oppfordrar til at dette må gjerast for framtida. Mangelfull informasjon frå Eide fjordbruk om prøvetaking i elva vert også trekt fram som uheldig. Avslutningsvis peiker Fjellsbø på at ein bør avvente justering av areal til felles akvakulturplan for Fensfjorden eller heile regionen er på plass, slik at ein får sett eit

større areal i samanheng.

Administrasjonens vurdering: Når det gjeld tilhøve knytt til auka biomasse og auke i lusesituasjonen som følgje av utvidinga, vert det vist til vurderingar ovanfor (7, 8, 12 og 13). Vidare er det beklageleg at elveeigarlaget ikkje var direkte varsla som del av varslinga for både folkemøte og høyringa av planframlegget, men kommunen har no motteke kontaktinformasjon for laget og vil informere når det ligg føre søknader knytt til akvakulturverksemd. Når det gjeld tilhøvet til oppstart av planarbeid for Fensfjorden/Austfjorden mellom Masfjorden kommune og Lindås kommune, så er dette arbeidet framleis i oppstartsfasen og vil ikkje vere klart med det første. Administrasjonen er einig i at det vil vere ein fordel om vidare utvidingar og spørsmål knytt til auka biomasse i fjordsystemet vert teke i samband med interkommunal (Fensfjorden/Austfjorden) eller regional plan for sjøområda for heile Nordhordland.

15. *Jarle Fjellsbø* viser til at han over fleire år har vore involvert i arbeid med sjøaure i Storelva og peiker på at fisket har gått nedover dei siste åra, truleg grunna lakselusa. Han viser til at den sjøauren som hadde mest lus på seg i sommar hadde 37 lus og at det ikkje er rart at det går dårlig med sjøaurestamma. Om auren skal forbi det doble antallet med fisk i merdene så seier det seg sjølv at antall lus vil stige. Han peiker vidare på at det er betenkeleg at grunneigarane i Elveeigarlaget ikkje er orientert om høyringa. Det vert også peika på at det er teke prøvar av elva utan at grunneigarane er orienterte om dette og dei har heller ikkje fått tilgang på resultatane frå desse prøvane. Friluftsområdet Lotrebogane vil verte forringa som følgje av etablering av tre nye ringar og flytting av forflåten og dette området vert brukt av dei som bur på Vabø og Sævråsvågen/Hodneland. Fjellsbø peiker på at lukka anlegg er riktig å satse på i langsiktig perspektiv, då det er mykje avfall frå anlegga som også kan nyttast til andre føremål om dette vert samla opp i lukka anlegg.

Administrasjonens vurdering: Når det gjeld tilhøvet til luseproblematikk, lukka anlegg og friluftsliv er dette vurdert i tilknytning til merknader over (Sjå merknad 7, 8, 11, 12 og 13). Eksempelet som vert vist til med 37 lus på ein fisk som er teke i Storelva viser at luseproblematikken er høgst reell for storelva. I samband med handsaminga etter akvakulturlova vil kommunen ta tak i denne problematikken (Sjå vurdering til merknad 13), og Eide fjordbruk har også signalisert at dei ynskjer betre dialog med grunneigarar og vil delta i eventuelle tiltak som skal gjerast i samband med Storelva. Når det gjeld manglande involvering av Elveeigarlaget i samband med høyring og folkemøte så er dette uheldig og kontaktinformasjon er no registrert slik at vidare handsaming av saka og andre akvakultursaker vil verte varsla.

16. *Jarle Fanebust* viser til at Fensfjorden etter kvart har vorte eit svært belasta område, med utslepp frå industri, baseaktivitet, tankbåtar og riggar, kloakk frå byggefelt og dei siste åra også aukande oppdrettsnæring i og i tilknytning til Fensfjorden. Over dei

siste 40 åra har fjordmiljøet både over og under havflata vorte forringa. Fanebust peiker vidare på at det er merkeleg at kommunen på den eine sida skal i gang med ei fullstendig kartlegging av belastninga på fjorden og samstundes hastehandsamar ein reguleringsplan for å nå Eide fjordbruk sitt ynskje om å setja ut fisk på Ospeneset. Ein bør i denne saka nytta «føre-var prinsippet» med tanke på korleis det til dømes har gått i fjordområda ved Osterøy og i Masfjorden. Oppsummert ynskjer Fanebust at ein ventar med reguleringsplanen til ein har fått ei samla utgreiing og kartlegging av den totale tilstanden i fjorden.

Administrasjonens vurdering: Lindås kommune har i fleire samanhengar etterlyst ei miljøkartlegging av tilhøva i Fensfjorden, spesielt i samband med utsleppssøknader på Mongstad. Det er på plass overvåking av området utanfor Mongstad sør og i tillegg gjer Statoil Mongstad egne undersøkingar. Ei fullstendig kartlegging av miljøtilstanden i fjordbassenget ligg truleg noko fram i tid, men det vil i samband med eit interkommunalt eller regionalt planarbeid for sjøområda verte gjort ei større samla vurdering av belastning og tilstand når desse arbeida kjem i gang. Etter administrasjonen si vurdering vil alternativ til plastringanlegg på dei aktuelle lokalitetane vere anlegg med stålbur, som vil kunne produsere inntil dei løyva på høvesvis 3120 og 4680 tonn på dei to anlegga. Dette vil som Mattilsynet peiker på gi dårlegare fiskehelse og fiskevelferd og er etter administrasjonen sitt syn eit dårlegare alternativ. Kommunen har gjennom handsaminga av reguleringsplanen vore oppteken av å få ein grundig og gjennomarbeidd plan som skildrar aktuelle problemstillingar i området godt, og administrasjonen ser på bakgrunn av dette ikkje noko problem i at planen vert handsama i eit raskt tempo då det faglege grunnlaget er tilstrekkeleg utgreidd for planen.

17. *Katrine Aven Sætre og Frode Sætre* stiller seg skeptiske til utviding til dobbelt areal med tanke på lyd og lysstøy frå anlegga. Dei peiker på at eit avbøtande tiltak for å bøte på den negative effekten er å flytte forflåten nordvest for anlegget og ut av syne for fastbuande og for badevika Skjelvika. Dette må ligge inne som rekkefølgekrav frå dag 1. Vidare vert det sett spørsmålsteikn ved 0-alternativet som er brukt for utgreiingane og om det er riktig å utvide litt etter litt med denne metoden. Når det gjeld dyrevelferd meiner Aven Sætre at det ikkje er vist at anlegget ikkje har negativ effekt på dyra på Langøy sin velferd og at anlegget også er til sjenanse for dei som ser til dyra og ferdast der. Det vert vidare stilt spørsmålsteikn ved om ikkje det med denne utvidinga vil vere ledig kapasitet i høve biomasse og det vert ytra skepsis omkring at det ikkje vil bli søkt om ytterlegare utviding av biomassen i neste omgang. Avslutningsvis etterlyser Aven Sætre ei meir tydeleg satsing frå politikarane knytt til å krevje lukka anlegg.

Administrasjonens vurdering: Flytting av forflåten til nordvestsida av anlegget på Langøy vil medføre ein kostnad på om lag ein million og vil vidare føre til at ein truleg ikkje kan gå ut til forflåten på dagar med meir enn 15 m/s vindstyrke frå nord-nordvest etter berekingar frå Eide fjordbruk basert på erfaringstal. Slik forflåten ligg no ligg den noko i le av merdene og vil verte meir utsatt om den vert flytta. I tillegg vil det vere noko risiko med å trekke nye fortøyingliner til flåten under eksisterande anlegg. Fordelane ved flytting vil som Aven Sætre peiker på

vere at friluftsområda og busetnaden ved Langøy vil få mindre belastning frå anlegget enn slik situasjonen er i dag. Administrasjonen meiner at det utvilsomt vil vere ei føremon for friluftslivsinteresser å flytte forflåten ved Langøy, og dermed skjerme for lyd og lyd frå anlegget. Støy frå anlegget vil verte redusert som følgje av etablering av landstraum på anlegget og det er skissert tiltak som skal redusere lysureining frå anlegget. Med omsyn til usikkerheit knytt til drift av anlegget/forflåten ved dårleg ver og kostnad/utfordringar knytt til fortøyingar ved flytting av forflåten i tillegg til tiltak som er skissert og støyanalyse, kan ikkje administrasjonen sjå at det er tilrådeleg å legge inn rekkefølgjekrav om å flytte forflåta nordvest for anlegget. Det er likevel opna opp for at denne kan flyttast om det viser seg at grunnlaget for vurderinga endrar seg. I høve 0-alternativ er tilhøvet til dette drøfta tidlegare i saka og er lagt til grunn for utgreiingane. I høve dyrevelferd kan administrasjonen ikkje sjå at den føreslåtte utvidinga skal føre til endra tilhøve for dyr på Langøy. Når det gjeld biomasse er det riktig at det vil vere potensiale for auke i denne om ein utnyttar fullt ut antallet fisk som kan vere i kvar merd. Dette er vist til i planomtalen. Slik sett opnar planen potensielt opp for ein auke i biomasse dersom den blir vedteken. Når det gjeld tilhøvet til lukka anlegg, er dette omtala over.

18. *Helga Skauge, Harald Hodneland Hansen og Harald Hodneland* meiner at saka må sjåast i ein større samanheng og har teke inn ein meir generell omtale av næringa. Det vert vist til dårleg fiske i Austfjorden der mellom anna fangsten lukter kloakk til tider og skuldar i første rekke dette på oppdrettsnæringa. Visuelt er også anlegga skjemma for fjorden. Det vert vist til at bruksrettane til fjorden er betydeleg innskrenka som følgje av etablering av oppdrettsanlegg når det gjeld fiske, ferdsle og friluftaktivitetar. Det vert etterlyst eit betre oversiktleg kart over kva område som vert beslaglagt til akvakultur både på og under havoverflata og at dette må takast inn som del av kystsonoplanlegginga.

Vidare trekk Skauge m.fl fram at ein har dårleg oversikt over miljømessige konsekvensar frå oppdrettsnæringa og peiker mellom anna på informasjonen som kom fram på folkemøtet om skader på sjøaure i Natåselva (Storelva). Lakselus og rømming frå merdene har ført til sjukdom og endring av gener på villaksen i tillegg til nedgang i bestanden.

Når det gjeld ureining frå anlegga, trekk Skauge fram at oppdrettsnæringa er unnateke frå vurdering inn under det nye vassdirektivet som er innført i Noreg, på trass av at næringa er anslått å sleppe ut tilsvarande avløp frå 17 millionar menneske utan krav til reinsing eller oppsamling. Det vert også stilt spørsmålsteikn ved sjukdomstilhøve ved anlegga og fiskevelferden til laks og aure i anlegga.

Skauge viser vidare til at det er etablert ein dispensasjonspraksis for vekst av oppdrettsnæringa i Hordaland, og at det også i Lindås er gitt dispensasjonar for utviding av akvakulturanlegg utover avsette areal. Dispensasjonspraksisen medfører at utvidingar ikkje får like grundig handsaming som ein ville fått etter vurdering i planar.

Vidare vert det sett spørsmålsteikn ved kven som skal eiga havressursane då desse vert ført over på færre hender av storkapital og milliardærar. Det vert stilt spørsmålsteikn til kor mange fulltidsarbeidsplassar næringa faktisk gir. Og kvifor kommunane handhever plan- og bygningslova ulikt, med referanse til Osterøy og i

referanse til søknad om flytebrgge.

Administrasjonens vurdering: Tilhøve knytt til kvifor akvakulturanlegg ikkje vert vurdert inn under vassdirektivet som er innført er det ikkje mogleg for administrasjonen å svare på. Det er riktig at akvakulturanlegg og utslepp frå desse ikkje vert vurdert inn i vasskvalitet for dei ulike vassførekomstane. Noko av grunnlaget for at det har vore gitt mange dispensasjonar i samband med akvakultur er at mange akvakulturlokalitetar som ligg i kommuneplanen er basert på andre driftsformer og vert for små for dagens produksjonsanlegg. Rullering av kommuneplanane heng etter utviklinga i næringa og ein får difor gjerne ikkje justert areala tilsvarende behov i næringa. Administrasjonen er einig i at dispensasjonar ikkje gjev eit like godt grunnlag for vurdering og medverknad som planar, og er difor positiv til at ein i dette tilfellet føreslår endring gjennom ein planprosess.

Når det gjeld bruks- og eigarrett til areal på sjø, så er det staten som disponerer bruken av desse areala gjennom akvakulturlovgivinga, men det er kommunane som må sette av areal til føremålet. Vurdering av kven som skal kunne bruke desse areala vert bestemt gjennom kommuneplanane.

I høve påverknad på villfisk er dette omtala i planmaterialet og det er i tillegg utarbeidd eit ekstra notat som samlar kjent kunnskap om mellom anna villfisk og vassdraga.

19. *Storelva elveeigarlag* er skeptisk til eit større arealbeslag av sjøen og meir hinder til ferdsle og ålmenta. Sjølv om utvidinga er innanfor konsesjon vil avfall frå fisk og for auke, i tillegg til auka risiko for lakselus. Dei siste tre åra har ein mista store delar av bestanden i Storelva, og det har blitt fanga og observert laks i elva som ikkje har vore til stades tidlegare. Denne fisken øydelegger gytegrupene til sjøauren og kan vere årsak til nedgangen. Lakselus har også vorte eit stort problem på fisken. Elveeigarlaget peiker vidare på at dei er positive til sikrare merder på anlegga. Dei viser også til at det er forbetningspotensiale i kontakt mellom Eide og eigarane som forvalter elva, og at tilført næring må bidra til å bøte på skader som er oppstått som følge av denne. Det vert etterlyst dialog om korleis begge interesser kan ivareta vidare. Eit tiltak kan være at ny yngel må verte kjøpt inn og sett ut, noko som elveeigarlaget bør verte kompensert for. Elveeigarlaget meiner desse aspekta må inn i føresegner for drift og konsesjon for anlegga, slik at kommunen ivaretek det opphavlege naturmangfaldet og sikrar at drift frå ei næring ikkje øydelegger for grunneigarar og elveeigarlaget som brukar tid og ressursar for å oppretthalde ein levedyktig bestand i Storelva.

Administrasjonens vurdering: Når det gjeld generelt om rømming og lakselus vert det vist til merknader over. Når det gjeld konkrete tiltak for Storelva, vert det vist til merknadsvurderinga i merknad 13. Slik administrasjonen ser det ligg det ikkje føre konkrete tiltak eller ei konkret ansvarsfordeling slik situasjonen er i dag, men

Eide har signalisert at dei ynskjer betre dialog med grunneigarane og om fylkeskommunen kjem opp med tiltak for å betre situasjonen i Storelva er dei interesserte i å bidra inn i dette, utover dei prøvetakingane som vert utført per i dag. Administrasjonen meiner at ein forvaltningsplan kan vere ei løysing på problemstillinga og vil bidra inn i vidare prosess for å følgje opp tiltak knytt til Storelva.

20. *Råd for menneske med nedsett funksjonsemne* rår til at det må takast hensyn til folkehelse, støy og forureining av friluftsområda.

Administrasjonens vurdering: Når det gjeld støy er det utarbeidd ein støyanalyse som viser at den næraste busetnaden vil høyre drift frå anlegget, men at ein er utanfor statlege støyretningsliner for næringsaktivitet. Forureining frå anlegga er regulert av Fylkesmannen, men det er ikkje vurdert at utvidinga av arealet vil føre til auke i forureining, då avfall frå anlegget vil spreiest over eit større areal. Når det gjeld folkehelse og friluftsliv så vil utvidinga ha noko negativ effekt på desse, då anlegga vil verte større enn dagens situasjon. Administrasjonen meiner likevel ikkje at utvidinga vil vesentleg endre folkehelsvilkår ut i frå kvar utvidinga av anlegga skal skje. Det vil vere eit forbedringspotensiale for friluftsliv om forflåta på anlegget ved Langøy vert flytta på nordvestsida av anlegget.

21. *Eldrerådet* er positive til planen slik den ligg føre og at det er planlagt å opprette varslingsplan for naboar ved større operasjonar på anlegget.

Administrasjonens vurdering: Vert teke til orientering.

22. *Levekårsutvalet* har ingen merknader til planframlegget.

Administrasjonens vurdering: Vert teke til orientering.

Vurdering

Reguleringsplan for Langøy-Ospeneset har vore på høyring og offentleg ettersyn i 8 veker og det kom inn til saman 19 merknadar til planen i tillegg til uttalar frå råd og utval i kommunen. I tillegg har det vore halde folkemøte om reguleringsplanen på Lindås, der det også kom inn innspel til planarbeidet. Innhaldet i merknadane strekk seg frå regionale sektormyndene som er

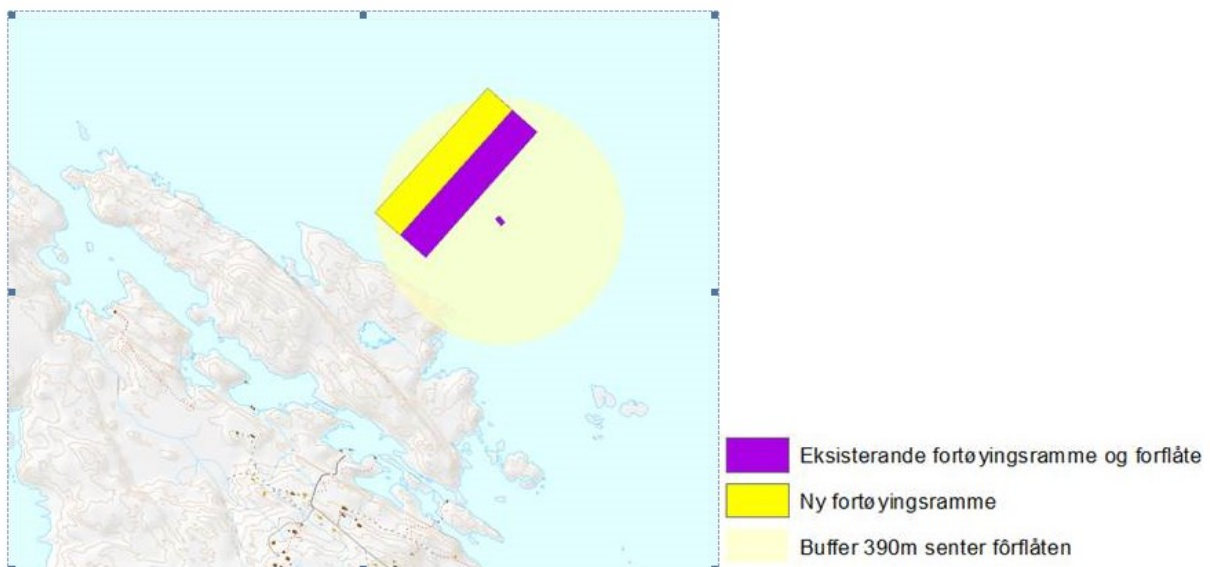
positive til regulering av areal til akvakultur (Hordaland fylkeskommune, Fiskeridirektoratet, Mattilsynet, Fylkesmannen) til dei fleste private merknadane som er negative til ei utviding med grunnlag i mellom anna tilhøve til friluftsliv, påverknad på fastbuande, miljøtilstand i fjordsystemet og ikkje minst påverknad på villfisk og spesielt Storelva som ligg tett på anlegga. Som følge av merknadane er det gjort nokre endringar og utarbeidd tillegg til planmaterialet som vert gått gjennom under.

På folkemøtet om reguleringsplanen kom det fram mange meiningar knytt til utvidinga av akvakulturområda. Tilhøve til friluftsliv var eit viktig tema, der det vart trekt fram at Lotrebogane for på Vabø er å rekne som Helleneset for Bergen, og at ein med å få oppdrettsanlegget med forflåte så mykje tettare ville få ein betydeleg mindre opplevingsverdi. Det kom også fram at mange meinte at oppdrettsanlegg generelt i fjordbassenget minskar opplevingsverdien knytt til friluftsliv. Anlegga vert store inngrep i lokalmiljøa som får anlegga tettast på seg. Her var det fleire spørsmål knytt til støy og lys frå anlegga ved vanleg drift og større operasjonar. Tilbakemeldingar frå Eide fjordbruk var her mellom anna at dei skal forbetre rutinar knytt til påverknad på omgjevnadane og at dei vil sette i gang eit varslingsystem for når dei har større operasjonar som kan vere sjenerande for omgjevnadane. Vidare var tilhøve knytt til Storelva og nedgang i sjøaurebestanden der eit sentralt tema. Luseproblematikk, men også rømming av laks som kjem opp i elvene vart trekt fram. Generelt var oppfatninga at problem knytt til lus i elva har auka på etter at anlegga har vorte etablert og utvida dei siste åra. Dialog mellom Eide fjordbruk og grunneigarar/elveeigarlaget har vore mangelfull. I høve dialog ytra Eide fjordbruk at dei var interessert i å betre denne dialogen og få over resultat frå prøvar som er tekne i elva. Det var fleire som ytra at elveeigarlaget burde vore varsle i prosessen og stilte spørsmålsteikn med kvifor dette ikkje var gjort. Vidare var det ein del innspel knytt til fiske i fjorden og at fisken som har vore og beita under anlegga har dårlegare kvalitet enn elles. I tillegg kom det innspel om at fisket i fjorden har vorte dårlegare etter at oppdrettsanlegga vart etablerte i fjordsystemet. Fleire trakk også fram større problemstillingar som oppdrettsnæringa generelt og prioriteringar som vert gjort på sjøen, mellom anna fortøyingar og arealbeslag av anlegg, som i utgangspunktet er ein felles allmenning for innbyggjarane i kommunen. Utslepp frå anlegga, verknad for naturmiljø som ikkje er tilstrekkeleg kartlagt og visuell forureining var mellom tema som vart trekt fram. Administrasjonen vurderer at dei fleste av problemstillingane som vart sett fram på folkemøtet også kjem fram av merknadane, med unntak gjerne av korleis bebuarar i området ser på friluftsområda sin verdi og korleis oppdrettsanlegga vert oppfatta. Ein vel difor å trekke inn dette under dei enkelte vurderingane knytt til tema.

Mange av merknadane har trekt fram tilhøvet til friluftsliv og bruken av dei områda som vert mest påverka av utvidingane ved anlegget. Når det gjeld Ospeneset så er det i første rekke Lotrebogane som vil få ein negativ påverknad som følge av den planlagde utvidinga av anlegget. Verdien av dette området er stor slik det vart sett fram i mellom anna folkemøtet, slik at ei utviding her vil få negativ effekt. Ei utviding mot sør eller vidare utover i fjorden vil også få negativ effekt, men då for ferdsle og friluftsliv i tillegg til fastbuande som vil kunne få støy og lysureining i større grad enn i dag. Dette vert også trekt fram av grunneigarar på Hodneland som ikkje ynskjer utviding sørover og som også ynskjer flytting av forflåta til nordsida av anlegget. Ei utviding i kva som helst retning vil ha ein negativ effekt for dei som bruker dei aktuelle områda. Administrasjonen meiner at det er utfordrande å vurdere verdi knytt til opplevingar av eit friluftsområde, då subjektive oppfatningar av til dømes akvakulturanlegg eller andre framandelement i eit elles urørt område vert oppfatta ulikt. Når det gjeld akvakulturanlegget sin verknad for området Lotrebogane, så vil anlegget kome nærare enn det dagens anlegg gjer, og forflåten vil også komme tettare på. Anlegget vil likevel i stor grad ligge skjult for direkte innsyn frå området, og legg ikkje føringar på bruken av friluftsområdet utover eventuell støy ved drift og det visuelle aspektet med anlegget slik administrasjonen vurderer det. Det faktum at det allereie i dag ligg eit anlegg som er i drift i

området gjer at utvidinga i seg sjølv ikkje skjer på jomfrueleg område, men i eit område der det allereie er inngrep. Silk administrasjonen vurderer det, vil ikkje dei nye tiltaka generere store ulemper knytt til visuell påverknad utover det som allereie er i området. Det at området også er sett av til akvakultur i kommuneplanen tilseier også at ein må pårekne aktivitet frå næring i det aktuelle området. Konklusjonen til administrasjonen er at dersom området skal utvidast, vil det vere minst konsekvens ved å utvide slik det er vist i planen.

Når det gjeld Langøy og tilhøvet til friluftsliv der, er problemstillinga først og fremst knytt til at ein ynskjer å flytte eksisterande forflåte ved lokaliteten vekk i frå områda som er i bruk til friluftsliv ved Langøy og at forflåten er synleg for bebuarane. Nye ringar vil ved utviding også bidra til å beslaglegge areal som kan nyttast til fiske og ferdsle, men dette vil kome lenger unna dei områda som er mest i bruk. Flytting av forflåte var eitt tema som framleis var noko uavklart i forkant av høyringa, då administrasjonen ynskte meir informasjon frå Eide fjordbruk og eventuelle fordelar og ulemper knytt til å flytte flåten, i tillegg til kostnader. I tillegg var det viktig med meir innspel frå naboar til anlegget for å kunne ta ei balansert vurdering om flytting av flåta. Tilbakemeldinga frå Eide fjordbruk er ein kostnad på om lag 1 million for å flytte forflåta, i tillegg til noko usikkerheit knytt til etablering av nye fortøyingar for flåta under eksisterande fortøyingar for merdene som ligg der i dag. Flåta vil også ligge meir eksponert til for vær på nordsida av anlegget, og basert på erfaringstal meiner Eide fjordbruk at ein vil ha problemer med å kome til forflåta på dagar med over 15 m/s vind frå nord-nordvest, grunna tryggleik. Ved dagens plassering av flåta er det om lag 7 dagar i året ein ikkje kjem til ved sterk vind. Det går vidare fram av støystudia at gul støysone frå forflåten med dagens plassering strekk seg noko inn på Langøy, slik at dei nordlegaste delane av øya vil kunne vere påverka av støy, inkludert nordlege del av Skjelvika som er trekt fram som viktig friluftsområde i merknader. Støystudia viser vidare at busetnad ved Langøy ikkje vil vere råka av støy frå anlegget, men vil truleg kunne høyre aktivitet på anlegget. Når det gjeld lys frå anlegget er dette eit område Eide fjordbruk har signalisert at dei vil knyte tiltak til, som betre rutinar for drift og også varsling av naboar ved større operasjonar på anlegget. I og med at det ligg føre usikkerheit knytt til drift og tryggleik ved ei flytting av forflåta til nordsida av anlegget, meiner administrasjonen at dette må vege tungt i høve ei eventuell flytting av forflåten. Det er mogleg det kan finnast løysingar for å auke tryggleik og sikre tilkomst også på meir værharde dagar til forflåta, men slik det ligg føre med den kunnskapen ein har per no, kan ikkje administrasjonen anbefale å krevje ei flytting av flåta sjølv om det utvilsomt vil vere eit godt avbøtande tiltak i høve busetnad og friluftsliv i Skjelvika. Utklipet under viser omfang av gul støysone frå dagens plassering av forflåta til anlegget.

Når det kjem til lusesituasjonen ved ei arealutviding på anlegga, viser uttalen til Mattilsynet

og resultatene frå Rådgivende biologer litt ulike situasjonar knytt til arealendringa. Mattilsynet har i sin uttale til planen, der dei er positive til etablering av større anlegg, teke utgangspunkt i dei løyva som er gitt på dei aktuelle lokalitetane, på høvesvis 3120 og 4680 tonn biomasse. Med utgangspunkt i dette meiner dei at større anlegg ikkje vil auke talet på lus i anlegget, og vil bidra til betre fiskehelse og fiskevelferd då fisken ikkje vil stå like tett. Rådgivende biologer har vurdert situasjonen ut i frå dagens faktiske produksjon ved anlegga, som er under det som allereie er gitt konsesjon til (3120 og 4680 tonn). Dette vil, som det er skildra i planen, kunne gi noko auke i talet på lus og lusepåslag grunna auke i biomassen opp til dei løyva som er gitt for lokalitetane. Ei auke av arealet til akvakultur på lokalitetane vil soleis i seg sjølv ikkje gje noko auke i antal vertar for lakselus og vil ikkje påverke lusesituasjonen innanfor dei maksgransene som er gitt for produksjon i dag. Det er likevel riktig at ut i frå dagens situasjon medfører arealutvidinga at Eide fjordbruk kan produsere opp til dei løyvde grensene med plastringanlegg slik som dei ynskjer. Utan arealutvidinga ville dei truleg kunne produsert 3120 og 4680 tonn likevel, men då måtte ein ha nytta tradisjonelle stålanlegg i staden, slik som dei anlegga som låg på lokalitetane før stormen Nina førte til havari på anlegget på Ospeneset. Mattilsynet har tidlegare auka maksimal biomasse på lokalitetane, og det er på sett og vis vurderinga som Mattilsynet gjorde den gang som vert skildra av Rådgivande biologar i konsekvensutgreiinga. Mattilsynet vurderte i den samanhengen at påverknaden biomasseauken ville få på villfisk ville auke, men at risikoen var innanfor det som vart sett på som akseptabelt. Vurderinga var mellom anna basert på gjennomsnittstal på lus i fjorden dei siste åra, der det ikkje har vore ei signifikant auke i talet på vaksne holus til trass for at fleire anlegg har fått løyve til utviding av biomasse. Tala har faktisk lagt ganske stabilt – noko som tyder på at næringa i det aktuelle området stort sett har kontroll på lusenivåa til trass for meir biomasse. Administrasjonen meiner dette delvis er ei forklaring på den informasjonen som kom fram i folkemøtet og i oppstartsseminaret for regional kystsoneplan for Nordhordland, der oppfatningane om korleis lusesituasjonen ville verte påverka ved utviding av anlegget var noko uklar.

Administrasjonen vil likevel peike på at tilstanden i Storelva er, som mange merknadshavarar peiker på, påverka av aktiviteten på anlegga. Det er vanskeleg å fastsetje ei einaste årsak til nedgang i bestand og fiske i ei elv, men det er høgst truleg at akvakulturanlegga i nærleiken av elva påverkar tilstanden. Når det gjeld situasjonen i Storelva for sjøaure, så er dette tilhøve som vert regulert av fylkeskommunen i samråd med andre regionale og statlege mynde. Det har i etterkant av høyringa vore diskutert mellom administrasjonen og planfremjar om ein forvaltningsplan for Storelva kunne vore eit mogleg tiltak for å sikre at elva ikkje vert tom for sjøaure. Ein forvaltningsplan vil kunne skildre tiltak for å betre tilhøva i elva og samstundes avdekke kva anlegg som eventuelt påverkar situasjonen i elva og som difor burde bidra inn med tiltak i elva. Dette er likevel ein type tiltak som må vurderast av akvakulturmynde som er fylkeskommunen slik administrasjonen ser det. Det har vore diskutert om det kunne vore aktuelt å leggje inn rekkefølgjekrav om at ein slik plan eller andre tiltak for å betre tilstanden i elva måtte vere på plass før ei utviding kan skje, men administrasjonen kan ikkje sjå at det er noko konklusjon om kva slags tiltak som kan vere aktuelt og at det difor vil vere vanskeleg å sette konkrete krav til kva som skal gjennomførast før ein kan utvide anlegget. Fylkeskommunen styrer tildeling av akvakulturløyver og vil kunne sette slike krav i samband med handsaming etter akvakulturlova. Eide fjordbruk har sagt seg positive til å bidra i høve tiltak for å betre tilhøva i Storelva for sjøaure og er interessert i å betre dialog med interessentar og grunneigarar knytt til Storelva. I samband med handsaminga etter akvakulturlova, er det spelt inn frå administrasjonen at det bør jobbast for at det vert sett i gang tiltak for å betre tilhøva i Storelva.

Når det gjeld fylkeskommunen sin merknad knytt til at ein ikkje bør legge opp til ekstra søknadsprosessar for området som er sett av til kombinert føremål etter at reguleringsplanen vert vedteken, er i utgangspunktet til administrasjonen at det er viktig å sikre at kommunen framleis har kontroll med kva som skjer i desse områda med omsyn til kva mål som vart sett

politisk når ein starta planarbeidet. Ein ynskjer å ha ein fleksibilitet i det kombinerte føremålet som ligg inntil einbruks AK-område for å unngå eventuelle dispensasjonssøknader for mindre endringar og justeringar av anlegga. Samstundes kan ein fleksibilitet føre til at det vert opna opp for meir aktivitet enn det som var tenkt innanfor desse områda, til dømes at ein ved overgang til ny teknologi får bruk for alt arealet innanfor det kombinerte føremålet og at dette er opna for i føresegnene til planen. Som følgje av merknaden til fylkeskommunen og behovet for kommunen å ha kontroll over kva som vert tillate innanfor det kombinerte føremålet, er det gjort ei endring i teksten i føresegn 4.5 for å spisse kva som er vurdert til å vere tillate, samstundes som setningen knytt til at kommunen skal godkjenne desse søknadane er teke ut:

· § 4.5 Kombinert føremål i sjø og vassdrag: Ferdsla og AKVAKULTUR

Føremålet er fleirbruksområde for ferdsla og akvakultur. I området er det tillate med justering av plassering og mindre endring av akvakulturanlegg. Dette omfattar flytting og skifte av forflåte, flytting, skifte og tilpassing av fortøyingsskredder med merdar, samt flytting, skifte og nye forslangar, straumnett, fortøyingar og andre liknande tiltak.

I området er det høve til å føre fram kablar for tilføring av elektrisitet.

Det er tillate å erstatte eksisterande anleggskonfigurasjon med ny teknologi og driftsmåtar.

Kommunen skal godkjenne justering av plassering og mindre endringar av anlegg som kjem inn i området.

Tiltak som kan hindre eller forstyrre akvakulturverksemd, skal ikkje tillatast i nærleiken av områda avsett til akvakulturformål. Tiltak eller inngrep som er i konflikt med ferdsl eller akvakultur er ikkje tillate. Dette er likevel ikkje til hinder for nødvendig fortøying av anlegg for akvakultur eller utlegging av sjøleidningar for vatn, avlaup, varmpumper, straum- og telenett.

Grunnlaget for å ta ut setninga om søknadsplikt er at kommunen uansett får søknader etter akvakulturlova på høyring, og at ein her har moglegheit til å vurdere om det tiltaket verksemda søker om er i samsvar med reguleringsplan eller ikkje. Dersom kommunen vurderer at tiltaket ikkje er i samsvar med gjeldande plan, kan heller ikkje fylkeskommunen gje løyve etter akvakulturlova. Søknader om endring av anlegg vert alltid oversendt kommunen om det ikkje er endringar som ligg innanfor allereie gitte løyver. Det er noko ulik praksis per i dag på om kommunen sine uttalar vert meldt opp til plan- og miljøutvalet før tilbakemelding vert gitt til fylkeskommunen, grunna tilhøvet til politiske møter (for å ikkje forseinke handsaminga vesentleg) og sjølvstendig innhaldet i endringane som vert omsøkt. Tilfeller som søknad om auka biomasse ved eit anlegg er eit døme på ei sak som normalt vert meldt opp til utvalet for uttale. Endring av eit anlegg ut i kombinert føremål innanfor reguleringsplanen vil i framtida også vere aktuelt å ta opp i utvalet, dersom det er snakk om utvidingar som kan tenkast å vere i konflikt med dei tiltaka som det er opna for innanfor føremålet eller at endringa har ein karakter som kan vere av interesse for utvalet å ta stilling til. Administrasjonen meiner altså at føresegna sikrar ein fleksibilitet for å kunne gjere mindre endringar på anlegg inn i det aktuelle området, samstundes som ein framleis har moglegheit til å stoppe tiltak som ein meiner er i konflikt med føremålet med planen som er å legge til rette for å kunne produsere innanfor dagens gitte løyver på dei to lokalitetane.

Om ein ynskjer å presisere meir korleis tilhøvet mellom AK-området og det kombinerte området skal tolkast gjennom ei meir konkret arealavgrensing, er det fleire moglege metodar. Ein kan sjå for seg ei løysing som er legg seg opp i mot metodikken som gjerne vert nytta

innanfor næringsområde, der ein kan seie at inntil 60 % av arealet skal kunne nyttast til akvakulturføremål. I dette tilfellet legg ein normalt opp til at ein har ein viss fleksibilitet for utnytting av arealet, slik at ein ligg nokre prosent over det som er identifisert som behov. For Langøy og Ospeneset er det høvesvis 62 % og 52 % som ligg innanfor einbruk akvakultur (VA), og her kan ein til dømes nytte utnyttingsprosent på 70 % og 60 % som passande tak for utnytting av områda. Alternativt så kan ein sette eit konkret tal på avgrensinga, som kan vere tilsvarande det som er innanfor VA1 på Langøy, ca 204 dekar. Ein vil då sette eit tak på kor mykje areal som totalt kan nyttast til akvakultur innanfor dei to føremåla, som ikkje overstig det som i utgangspunktet er sett av innanfor VA1 og VA2+føresegnsområde #1.

Under er to arealtabellar som viser kvm for dei tre aktuelle føremåla/føresegnsområdet der areal er runda opp til heiltal.

Formål /ID	Areal, kvm	Areal fordelt på dei to lokalitetane, kvm	Totalt kvm
VA1	204 140	204 140	303 650
VA2	81 920	99 510	
Føresegnsområde	17 590		

Alternativ med prosentvis andel:

	Einbruk (VA)	Fleirbruk (VKA)	VA-område %	Utnyttingsgrad i % begge føremål
Ospeneset	99 510	89 740	52 %	60 %
Langøy	204 140	124 444	62 %	70 %

Vidare bør det presiserast i føresegnene kva som skal reknast som akvakultur innanfor føremålet. I utgangspunktet er dette lettast å rekne som arealet som er oppteke av forflåte og fortøyingsrammene for merdene.

Framlegg til alternative føresegner kan då vere:

- *Tillegg til føresegn § 4.5: Det kan totalt innanfor føremåla VA1 og VKA1 nyttast opp til 70 % av arealet til akvakultur. Det kan totalt innanfor føremåla VA2 og VKA2 nyttast opp til 60 % av arealet til akvakultur. Areal til akvakultur skal bereknast ut frå arealbruk av fortøyingsramme med merdar og forflåten.*
- *Tillegg til føresegn § 4.5: Det kan totalt innanfor føremåla VA1 og VKA1 nyttast inntil 204 140 m² til akvakulturanlegg og innanfor VA2 og VKA2 kan det nyttast totalt 89 740 m² til akvakulturanlegg. Areal til akvakultur skal bereknast ut frå arealbruk av fortøyingsramme med merdar og forflåten.*

Oppsummering

Planframlegget er supplert med tilleggsinformasjon og det er gjort ei endring i føresegnene knytt til område for kombinert føremål ferdsle og akvakultur som følgje av merknadane som har kome inn. Merknadane som har kome inn viser at det er delte meiningar knytt til den

planlagde utvidinga, der regionale mynde stort sett er positive til at det vert sett av meir areal til akvakultur gjennom ein planprosess, medan dei aller fleste merknadane frå naboar er negative til ytterlegare utviding av anlegg i Fensfjorden/Austfjorden. Alle er likevel positive til at akvakulturområdet ved Ådnøy vert regulert vekk i planframlegget. Sentrale problemstillingar i planarbeidet har vore knytt til friluftsliv, landskap, støy og lys og tilhøve til naturmangfold, representert først og fremst i høve luseproblematikk og rømming, men også utslepp frå anlegga. Tilhøve til friluftsliv og anlegga sin påverknad på fastbuande har vore sentralt tema, der ein vil få ei ytterlegare negativ påverknad utover dagens anlegg. Administrasjonen har likevel vurdert at dersom ein ynskjer utviding av areal til akvakultur, er det forslaga som ligg føre som vil vere dei som totalt sett gir minst negativ påverknad. I høve luseproblematikk så kjem det fram at det truleg vil bli ein auke i lus på tross av at lusenivåa har vore stabile sjølv med utviding av biomasse i fjorden seinare tid. Mattilsynet har vurdert at utvidinga i biomasse som er gitt ved anlegga fram til no er forsvarleg, og at ei arealutviding av anlegga i seg sjølv ikkje vil vere negativt. Administrasjonen meiner det likevel ligg føre informasjon som gjer at ein bør vurdere tiltak for Storelva, men at det ikkje ligg føre klare nok tiltak til at ein kan ta dette med som rekkefølgekrav i reguleringsplanen. Ein innsats inn mot fylkeskommunen og handsaming etter akvakulturlova vil truleg vere riktig veg å gå for å få til eksempelvis ein forvaltningsplan for elva som kan forplikte også eigarar av andre anlegg i området. Totalt sett meiner administrasjonen at planen som ligg føre er godt utgreidd og at den vil vere eit godt styringsverktøy for akvakulturdrift i områda vidare. Planen opnar opp for ei fleksibilitet i endringar på anlegg slik at ein kan unngå dispensasjonar, samstundes som det er vurdert tiltak for å skåne nærmiljøet i mest mogleg grad. Administrasjonen vil tilrå at planen vert vedteken slik den ligg føre med dei endringane og tilleggane som er påført sidan første gangs handsaming.

.....